

THÁNH KINH BÁO

SỐ 310 THÁNG SÁU 1964

THƯ VIỆN CƠ ĐỐC – Christian Library

Địa chỉ: R3-84 Hưng Gia 1, P. Tân Phong, Q. 7, TP. Hồ Chí Minh

SĐT: (+84-28) 5410.9708 - Email: info@VNChristianLib.org

Website: thuviencodoc.org

QUY ĐỊNH SỬ DỤNG TÀI LIỆU SỐ TẠI TRANG WEB THUVIENCODOC.ORG

1/ Tài liệu số được lưu trữ và cung cấp tại website *thuviencodoc.org* do Thư Viện Cơ Đốc quản lý theo quy định pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ.

Quy trình số hóa và sử dụng các tài liệu số của Thư Viện Cơ Đốc luôn tuân thủ nghiêm ngặt pháp luật Việt Nam về quyền sở hữu trí tuệ.

2/ Tài liệu số truy cập từ website *thuviencodoc.org* gồm phần lớn là những tài liệu được số hóa từ các đầu sách sẵn có trong Thư Viện Cơ Đốc (*từ nguồn tự bổ sung, từ nguồn cho, tặng của các tác giả, Bạn đọc khắp nơi*) và từ nguồn do Thư Viện Cơ Đốc sưu tầm.

- Việc tái sử dụng phi thương mại các tài liệu số từ website *thuviencodoc.org* với mục đích đọc hiểu, học tập hoặc sử dụng để nghiên cứu khoa học là miễn phí. Bạn đọc được tự do sử dụng và phải tự chịu trách nhiệm pháp lý trong khuôn khổ pháp luật Việt Nam khi thực hiện các công việc liên quan về sở hữu trí tuệ. Việc trích dẫn các nội dung trong các tài liệu số này, cần ghi rõ nguồn trích dẫn từ '*thuviencodoc.org*'.

- Việc tái sử dụng với mục đích thương mại đối với bất kỳ một phần trong mỗi tài liệu, một phần hoặc toàn bộ tài liệu số từ website *thuviencodoc.org* phải được sự đồng ý bằng văn bản chính thức của người có thẩm quyền của Thư Viện Cơ Đốc. Thư Viện Cơ Đốc không chịu trách nhiệm với bất kỳ thiệt hại, tổn thất nào của bên thứ ba có liên quan dưới bất kỳ hình thức nào đến các tài liệu số từ website *thuviencodoc.org*.

3/ Điều kiện để sử dụng các tài liệu số của Thư Viện Cơ Đốc là tuân thủ theo yêu cầu của pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ. Trường hợp tái sử dụng thương mại hoặc phi thương mại tại một quốc gia khác, cần tuân thủ theo luật pháp về sở hữu trí tuệ của quốc gia đó.

4/ Người sử dụng tài liệu số cam kết tuân thủ các điều kiện sử dụng trên, cũng như tuân thủ theo pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ. Trường hợp không tuân thủ, phải tự chịu trách nhiệm trước pháp luật Việt Nam về vi phạm của mình.

THÁNH KINH BÁO

SỐ 310 THÁNG SÁU 1964

THÁNH - KINH BÁO

CƠ-QUAN CỦA HỘI-THÁNH TIN-LÀNH VIỆT-NAM
TÒA-SOẠN : 14, Hồng-Bàng — CHỢ-LỚN
Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút : Mục-sư TRẦN-THỰ-QUANG

LỆ MUA BÁO :

Một năm giá 90 đồng, nửa năm 50 đồng, mỗi số 10 đồng
Bài-vở, thư-từ và bưu-phiếu xin gửi cho Mục-sư TRẦN-THỰ QUANG
Hộp thư 327 Saigon

TRONG SỐ NÀY

- ★ *Xã-luận* : **Chén Chúa Jêsus-Christ**
- ★ *Lời sống đồn vang* : **Hội Thánh của Đức Chúa Trời.**
- ★ *Suy gẫm* : **Tiếng kêu trước lúc rạng đông.**
- ★ **Thánh-Kinh Đại-Cương.**
- ★ **Tìm hiểu.**
- ★ *Nếp sống tín-đồ* : **Giữ lấy mục tâm.**
- ★ *Tin-lành cứu-rỗi* : **Đời người ngắn-ngủi.**
- ★ **Lá thư của người anh quân-nhân.**
- ★ *Tiếng nói Phụ-nữ* : **Theo đấng Christ.**
- ★ *Tiếng nói Thanh niên* : **Giờ yên lặng.**
- ★ *Sinh hoạt Thanh niên* : **Chương-trình hàng tuần.**
- ★ *Vườn cây xanh* : **Dâng gì lên Chúa**
- ★ *Truyện anh hùng đức tin* : **Đức-tin của thân phụ tôi.**
- ★ *Lời làm chứng của con^{cái} Chúa* : **Hãy làm điều này để nhớ ta.**
- ★ **Đố Kinh thánh.**
- ★ **Tin trong nước.**

HỘP THƠ TÒA-SOẠN.

- ★ Bà Thanh-Hà. — *Đã nhận được bài của Bà. Cám ơn lắm. Xin cứ tiếp-tục.*
- ★ Ô. Nguyễn-đức-Tuấn. — *Đã nhận được «Nhớ quê Thánh.»*
- ★ Bạn ĐAN (L.Đ. A.). — *Tranh đồ rất được hoan nghênh. Xin gửi thêm.*
- ★ M. S. Nguyễn-thanh-Sơn. — *Đã nhận được thơ Đố Kinh-Thánh của ông. Sẽ cho đăng.*
- ★ M. S. Nguyễn-văn-Thái. — *Đã nhận được 2 bài của ông. Đang xem.*
- ★ Ô. Lê-đình-Lân. — *Đã nhận được: Điệp-Khúc đêm buồn.*
- ★ Bạn N. H. A. — *Sẽ đăng bài Martin Luther trong số tới.*
- ★ Các tôi tớ Chúa — *Xin cử động đọc và mua Thánh-Kinh Báo bằng cách chỉ cho người khác những ơn phước mình nhận được trong các bài báo.*

CÁO LỖI BẠN ĐỌC

Vì có sự sắp-đặt lại trong nhà in nên sự trình-bày số báo rồi mặc dù cũng tương-đối khá-quan, do sự cố-gắng của mỗi người dự phần, vẫn còn có điểm sơ-sốt là không chữa hết lỗi trong một vài trang báo mà nhất là ở trang 38. Kính xin quý vị thứ lỗi.

T. B. K.

BAN PHÁT THANH TIN-LÀNH

Ban Phát-thanh vừa cho in xong thời-khoá biểu về việc phát-thanh trên các đài Phát-thanh Việt-nam Cộng-hòa và Manille, áp-dụng từ tháng 5 năm 1964. Quý Hội-thánh nào cần bao nhiêu xin nhận đủ sự cần đề các chứng đạo viên tặng cho các nhà có máy thu thanh. Các Hội-thánh ở Nam-hạt xin liên-lạc với phòng sách Tin-lành Saigon, các Hội-thánh miền Trung xin liên-lạc với Ban Phát-thanh, hộp thư 71 Nha-trang.

BAN PHÁT-THANH TIN-LÀNH

Hình bìa : Hòn Haystack trên bờ biển Oregon (Thái bình Dương)

Chén của

« Chén này là giao ước mới trong huyết ta vì các người mà đổ ra » (Lu-ca 22 : 20).

CHÚA JÊSUS-CHRIST

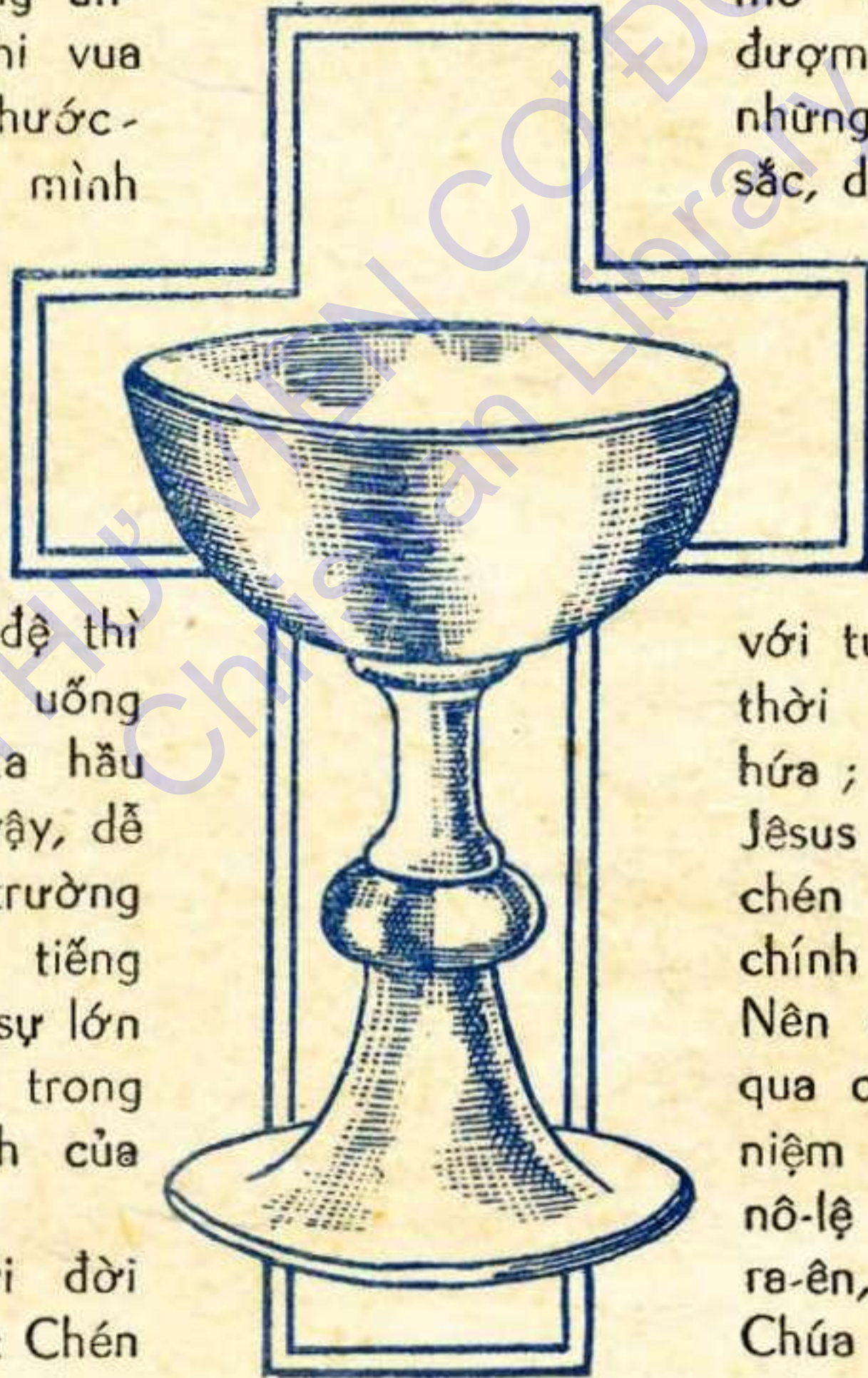
TRONG ngôn-ngữ, tiếng « chén » nghe dường như đơn-sơ tầm-thường quá, không văn-chương tao-nhã cao-kỳ gì, nhưng của Chúa thì nó chứa đựng tiềm-tàng biết bao ý-nghĩa đậm-dà sâu rộng ân-tình và cảm-mến. Khi vua Đa-vít chứng tỏ phước-hạnh Chúa ban cho mình cách dư-dật thì ông nói : « **Chén** tôi đầy tràn. » Lần kia Chúa Jêsus xác định sự khổ-nạn mà Ngài phải chịu, để trả-lời sự cầu-xin của hai môn-đệ thì Ngài hỏi : « Các người uống được « **Chén** » mà ta hầu uống chăng ? » Như vậy, dễ thấy rằng trong hai trường-hợp vừa kể trên, tiếng « **Chén** » đã nói lên sự lớn lao cao rộng sâu-xa trong nó, mặc dầu dung-tích của nó hẹp hòi nhỏ bé.

Thế thường, người đời cũng có những « Chén quan-hà » để tiễn chơn người tri-âm tri-kỷ, cũng như những « chén tẩy-trần » khi tiếp đón người thân được tái-ngộ trùng-phùng. Ôi ! thế hơn hăng tô-điêm sơn phết vàng son, biểu-dương hoa-mỹ cho biết bao thứ chén mà họ

đề-cao. Nào là : chén đồng, chén nguyệt, chén thề, chén cốc, chén quỳnh, vân vân..; nhưng dầu danh-từ đẹp-đẽ lộng-lẫy đến đâu, thì bao nhiêu sự việc thuộc về nó vẫn theo thời-gian mà qua đi, và phai mờ tánh-chất nồng-nàn đượm-thấm của nó. Đó là những chén rỗng đầy màu sắc, dễ bị lãng quên những gì nó đã mang danh-hiệu.

Đây, chén của Chúa Jêsus-Christ là chén giao-ước thánh, mà Đức Chúa Trời đã lập với tuyền-dân Ngài trong thời Cựu-ước bằng lời hứa ; thì nay Đức Chúa Jêsus đã tái-quyết đính-lập chén giao-ước đó bằng chính huyết báu của Ngài. Nên chi, khi dự lễ Vượt-qua cuối-cùng là lễ kỷ-niệm về sự giải-phóng ách nô-lệ cho tuyền-dân Y-sơ-ra-ên, mà trước kia Đức Chúa Trời đã hành-hại toàn xứ Ai-cập, đem họ

vào phước địa Pha-lê-tin. Và cũng là lễ hình bóng về Đức Chúa Trời dự-liệu trong kế-hoạch cứu-chuộc nhân-loại bởi sự đổ huyết Con độc-sanh của Ngài làm con sinh chuộc tội. Đêm ấy Đức Chúa

Jésus... « lấy chén đưa cho môn-đồ, mà phán rằng : Chén này là giao-ước mới trong huyết ta vì các ngươi mà đổ ra. »

Chén của Chúa là chén quý-báu vô-đổi, chứa đựng chính sinh-mạng của Con Đức Chúa Trời. Chén có đủ giá chuộc tội cho cả nhân-loại, phủ-phỉ sự công-bình mà luật-pháp đòi. Đó là chén giao-ước bằng huyết báu-bồi vô-tội và là của lễ vĩnh-hồi, đem tội-nhơn hòa lại với Đức Chúa Cha ; cắt chén thanh-nộ của sự hình-phạt tội-lỗi cho kẻ tin. Trải qua các đời, hàng triệu người hư-mất đã tin cậy, uống chén ấy ; họ vượt khỏi sự chết trầm-luân, hưởng hạnh-phúc và vào cõi vĩnh-sanh vinh-hiễn vô cùng.

Sở-dĩ chén của Chúa Jésus-Christ có quyền-năng công-hiệu như thế là vì « Dầu Ngài là con, cũng đã học-tập vâng lời bởi những sự khốn-khổ mình đã chịu, và sau khi đã được làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội-rễ đời-đời cho kẻ vâng lời Ngài, lại có Đức chúa Trời xưng Ngài là thầy tế-lễ thượng-phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc » (Hê. 5 : 8-10). Thật vậy, Ngài đã phải chiến-đấu bởi sự ghê-tởm kinh-sợ cái chén tội-lỗi ô-uế của loài người, mà chính Ngài phải chịu thay ; nhưng Chúa Jésus vẫn thuận phục ý-chỉ của Đức Chúa Trời với tâm-tình hi-sinh tất cả cho nhân loại. « Ngài cầu-nguyện rằng : Cha ơi, nếu có thể được, xin cho chén này (chén tội-lỗi của nhân loại) lìa khỏi con ! Song không theo ý muốn con, mà theo ý muốn Cha » (Ma. 26 ; 39). Thật là, cao trọng thay ! lạ-lùng thay ! kỳ-diệu thay ! Đáng vinh-hiễn vô tội muôn đời đã tình nguyện đem *chén huyết báu mình* để đánh-đòi cái *chén tội-lỗi ô-uế của loài người*. Ấy là « Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội-lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công-bình của Đức Chúa Trời. »

Chén của Chúa Jésus-Christ đã biểu-

hiện tình thương-yêu sâu rộng vô song và công-nghiã cực-kỳ quang-minh chiếu-diệu. Như đó Ngài đã lớn tiếng kêu rằng ; « Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống. » Quả hẳn, ai đã uống chén của Chúa thì không hề khát nữa, nó thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời. Chén ấy đã làm cho đời người bình-an thỏa-mãn, hồi-sinh biết bao tâm-hồn sầu-khổ đau thương tuyệt-vọng. — Gần hai mươi thế-kỷ nay, linh-nghiệm của chén ấy không phai mờ trong ký-ức của Cơ-đốc-nhân. Vì không thể xóa-nhòa quên lãng được cái chén ân-điền cao sâu dài rộng vô biên của Chúa được, nên Hội-thánh luôn kính-cần kỷ-niệm, nhắc-nhở khuyên-giục nhau « Anh em... uống chén này, thì rao sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến. » Chén thánh ấy vẫn sống cứ sống mãi trong lòng người, đến nỗi Phao-lô hằng cảnh-giác « Ai uống chén của Chúa cách không xứng-đáng thì sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa » (I Cô. 11 : 27).

Ấy vậy, Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chén cứu-rỗi đời đời trong danh Cứu-Chúa Jésus, để ai nhận lấy thì được sự sống dư-dật. Còn nếu ai từ chối chén phước-hạnh đó thì ắt phải sa vào tay của kẻ cầm *chén vàng đầy những đồ gốm-ghiếc và dâm-uế* như Kinh-thánh đã chép (Khải. 17 : 4b) ; và cuối-cùng « sẽ uống rượu thanh-nộ không pha của Đức Chúa Trời rót trong « *Chén thanh-nộ Ngài* » (Khải. 14 : 10). Xin Chúa cho mỗi người quan-tâm chú-ý đến điều này.

Nguyện Đức Chúa Trời cho tôi cùng các quý độc-giả đồng-thanh với tác-giả Thi-thiên 116 mà nói rằng : « TÔI SẼ CẦM CÁI CHÉN CỨU-RỐI MÀ CẦU-KHẨN DANH ĐỨC GIÊ-HÔ-VA. »

T. K. B.

HỘI THÁNH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

(Ê-phê-sô 5 : 22 - 33)

Mục-sư ÔNG VĂN HUYÊN
Viện-trưởng Thánh-kinh Thần-học-viện
NHA-TRANG

(Tiếp theo kỳ trước)

Cụ Mục-sư Ông Văn Huyền đã giảng bài này cách đầy linh-ân, linh-quyền của Chúa tại Hội-đồng Nam-hạt họp tại Vĩnh-Long ngày 26-2-64. Trong số báo trước chúng tôi đã đăng phần đầu, nay xin tiếp tục cho trọn bài.
L.T.S.

TA đang là người đồng-công đề lo cho tiền-đồ của Hội-thánh Đức Chúa Trời, đề sửa-soạn như vợ hứa trung-thành tiếp đón Tân-lang Đức Chúa Jê-sus-Christ hay thế nào ?

«Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình như Đấng Christ đã yêu Hội-thánh, phó chính mình vì Hội-thánh để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh-sạch, đặt tỏ ra Hội-thánh đầy vinh-hiền không vết không nhăn không chi giống như vậy nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài» (Ê-phê-sô 5 : 25-27).

Một cô gái đã hứa gả cho một người mà chính mình đã quyết lòng chung thủy trọn đời. Xảy có cuộc biến-loạn khiến kẻ đồng người tây, nhưng cô gái ấy vẫn giữ một lòng keo sơn. Dầu gặp biết bao trắc-trở khó-khăn, cô gái ấy vẫn quyết giữ sự kiên-trinh. Đến khi người chồng hứa tái-ngộ, kết-hợp với cô gái ấy, chắc hẳn ai cũng biết là cô rất thỏa lòng và người chồng vô-cùng vui-vẻ.

Ta là vợ hứa sẽ gặp Đức Chúa Jê-sus-Christ và sẽ được Ngài trình-diện ta với Đức Chúa Trời. Ngài sẽ trình-diện thế nào ? Ngài có thể nói được rằng : Cha ơi, đây là một Hội mà Cha đã trù-hoạch sự cứu-chuộc qua con, con đã thi-hành và Thánh-Linh đã hoàn-thành, nay con xin trình-diện cho Cha đây ! — « một Hội không vết, không nhăn, nhưng thánh-sạch không chỗ trách được » đây ! Vinh-hạnh thay ! Thỏa-thích thay !

Nhưng nếu hôm nay, trong chúng ta có người nào không được tốt đẹp đối với Hội-thánh. Đức Chúa Jê-sus-Christ trình-diện ta với Đức Chúa Cha thì ta sẽ thế nào ? Nếu ta bất-trung mà Đức Chúa Jê-sus-Christ trình-diện : Đây là đầy-tớ trung-thành thì ta có hổ-thẹn lắm không !

Chúa đang sẵn-sàng sửa lại ta để có thể mạnh-dạn trình-diện ta với Đức Chúa Cha trên trời. Chúa làm được việc ấy nếu ta vâng-phục Ngài.

Mặc dù trong đời sống ta, ta phải chịu thiệt mọi điều đi nữa miễn còn Hội-thánh

là còn, giữ được ý tốt về Hội-thánh, trọng-điêm là Hội-thánh thì đủ rồi.

Thường khi gặp sự gì khó-khăn thì thế nào ta cũng phàn-nàn thắc-mắc, tỏ ra ít nhiều tánh xác-thịt, với sự nóng-nảy vội vàng.

Khi Chúa hỏi các môn-đồ: Còn các người cho Ta là ai? thì Phi-e-rơ vội-vàng đáp ngay Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống. Đức Chúa Jê-sus tỏ ra rằng không phải bởi huyết và thịt mà Phi-e-rơ biết như thế nhưng là do Thánh-Linh của Đức Chúa Trời.

Hơn nữa, cái kế-hoạch đạt đến chỗ nền-tảng của Hội-thánh là sự chịu chết của Chúa. Ông Phi-e-rơ không rõ điếm chủ-yếu ấy nên khi nghe Chúa nói sẽ lập Hội-thánh trên Đá (Đấng Christ là vàng đá lớn), vì tên ông cũng có nghĩa là đá (mặc dù là một hòn đá nhỏ) thì ông vui mừng nhưng khi nghe rằng Chúa phải chịu chết thì ông tỏ tình thân-mật đem Chúa ra mà can. Chúa kháng-cự. Phi-e-rơ không phải là ma-quỉ nhưng Chúa phải nói: Hỡi Sa-tan, hãy lui ra. Chúa muốn tỏ ra là phải lo cho Hội-thánh, làm vững cho Hội-thánh. Việc làm trở-ngại cho Hội-thánh là thuộc về Satan. Về sau, ông Phi-e-rơ là cự phách trong vòng tín-đồ Đấng Christ. Chúa chỉ trách cái ý Phi-e-rơ để cho ma-quỉ lợi dụng mà làm hại Hội-thánh. Đức Chúa Trời tỏ ra công-tác tập-trung của Ba Ngôi Ngài trong chúng ta, mặc dù chúng ta thắc-mắc, bực-tức v.v... Có khi chúng ta nói sao Đức Chúa Trời để như vậy, như kia, nhưng khi ta có thắc-mắc thì điều cần là đừng để cho nó đến tột đỉnh mà làm thiệt-hại Hội-thánh của Đức Chúa Trời.

Ta nên học theo gương của tiên-tri Ha-ba-cúc. Trong đời của ông, người Canh-đê đến bắt dân Y-sơ-ra-ên làm phu-tù. Ông thắc-mắc lắm. Ông có thể nói với Chúa:

Thưa Cha, sao nữ vậy. Sao Ngài để cho tuyền-dân của Ngài bị dày-đạp dưới tay của bọn người vô-đạo... Ha-ba-cúc thắc-mắc, tuy không đến nỗi từ-chức tiên-tri nhưng ông quyết chôn chơn nơi đồn-lũy để đối-nại với Đức Chúa Trời: « Cha ơi, con không hiểu được... » Đức Chúa Trời bày tỏ ra cho ông: Dân ta có lỗi, ta sửa-phạt, nhưng con roi của tay ta dùng nếu quá mức thì ta sẽ bẻ gãy. » Chúa dùng người Canh-đê để ích-lợi cho tuyền-dân của Ngài.

Tôi thích sách tiên-tri Ha-ba-cúc, nhưt là đoạn chót lắm. Ở đây, có một điều lạ-thường là ông hoan-nghinh không phải sự vui mừng, thỏa-thích, dễ chịu, sung-sướng mà là những điều tai-vạ. Ông nói: « Dầu cây vả sẽ không nứt lộc nữa, và sẽ không có trái trên những cây nho, cây ô-li-ve không sanh-sản, và chẳng có ruộng nào sanh ra đồ ăn. Bầy chiên sẽ bị đứt khỏi ràn, và không có bầy bò trong chuồng nữa. Dầu vậy, tôi sẽ vui mừng trong Đức Giê-hô-va, tôi sẽ hớn-hớ trong Đức Chúa Trời của sự cứu-rỗi tôi » (Ha-ba-cúc 3 : 17-18).

Trong Cựu-Uớc, Ha-ba-cúc hoan-nghinh tai-vạ như thế. Trong Tân-Uớc, Gia-cơ cũng nói vậy: « Hãy coi sự thử-thách trăm bề thoát đến (hoạn-nạn, buồn-khờ, đau-đớn v.v...) như là điều vui mừng trọn-vẹn » (Gia. 1 : 2).

Về phần ta, không dám nói là hoan-nghinh tai-vạ, nhưng nên hoan-nghinh mọi điều gì Đức Chúa Trời cho phép xảy ra vì « mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu-mến Ngài » (Rô. 8 : 28).

Ta có hoan-hỉ được trình-diện trước Đức Chúa Trời chăng? Cái điều quan-hệ là dầu có sự gì xảy ra cho ta, dầu có thắc-mắc, khó chịu thế nào ta cũng chỉ lo điều này là: tôi đang đi, đang đứng, đang nói,

(Xem tiếp trang 30)

TIẾNG KÊU

TRƯỚC LÚC RẠNG ĐÔNG

« . . . Ngày nay là ngày có Tin-lành và chúng ta nín lặng sao ! Nếu chúng ta đợi đến rạng đông, thì sự hình phạt chắc sẽ lâm vào chúng ta . . . » // Vua 7 : 9.

TH E O khoa âm-thanh học, tai ta không thể nào nghe được những âm-thanh có tần số quá thấp hay quá cao — nghĩa là dưới 20 hoặc trên 20.000 rung-động trong một giây đồng hồ, mặc dầu gần đây khoa-học mới phát-minh một loại siêu âm-thanh tần số lên đến 10.000.000.000 (10 nghìn triệu). Cường độ tiếng nói trung-bình con người độ 60 decibels, trong khi tiếng nói thì-thầm chỉ độ 20 decibels và tiếng rít xé tai của phản-lực-cơ mạnh đến 140 decibels.

Trong thời-kỳ kháng-chiến vừa qua, chắc hẳn một số quý-vị đã từng phải đi chợ đêm, những buổi chợ cũng đông-đúc, cũng ồn-ào với những tiếng chào mời tiếng mặc cả, tiếng nói, tiếng cười, tiếng kêu, tiếng trách, tiếng the-thé, tiếng ồ-ồ.

Giá lúc ấy người nào có việc cần-thiết muốn lưu-ý cả chợ thì dầu có gân cò gào thét cũng không mấy ai buồn nghe.

Nhưng có đêm, bỗng nhiên sấm chớp ầm-ầm, rồi một tiếng sét đánh làm rung chuyển cả không gian, người người trong chợ đều phải im bật, chú-ý, lắng nghe.

Giữa cảnh chợ đời huyên-náo của thời-đại đen tối vì hiềm-họa chiến-tranh

nguyên-tử, có một tiếng kêu át hẳn mọi âm-thanh khuếch-đại của nhân-sinh, tuy tần số vừa tầm lá nhĩ của từng người, mà cường-độ cực lớn, cực mạnh làm rung-chuyển cả vũ-trụ.

Đó chính là tiếng kêu trước lúc rạng đông lịch-sử.

I. a) Từ vạn cổ, lịch-sử loài người đã ghi lại những tiếng kêu huyền-diệu, tiếng kêu vang từ thiên-thượng nhắc-nhở người trần thế về Đấng Nguyên-thủy, Đấng Tạo-hóa toàn-năng của mình.

Thi-nhân Đa-vít đã ý-thức được tính-chất siêu-việt của tiếng kêu thiên-thượng qua Thi-thiên 29 : 3, 4, 7, 8. Thi nhân viết :

« Tiếng Đức Giê-hô-va dội trên các nước,

Giê-hô-va Đức Chúa Trời vinh-hiễn sấm-sét trên các nước sâu.

Tiếng Đức Giê-hô-va rất mạnh

Tiếng Đức Giê-hô-va có sự uy-nghiêm

Tiếng Đức Giê-hô-va khiến những làn lửa văng ra

Tiếng Đức Giê-hô-va làm cho đồng vắng rung-động. »

Mặc dù được phát ra do miệng lưỡi các Đấng tiên-tri hay thầy tế-lễ, sứ-dồ hay thánh-dồ, tiếng kêu ấy vẫn giữ nguyên bản chất là tiếng kêu siêu-việt, tiếng kêu của chính Đức Chúa Trời, tiếng cảnh-cáo con người về hiểm-họa tương-lai về thời-kỳ sắp hết, về dịp tiện cứu-rỗi cuối cùng. Khi nói đến quyền-năng và sự hiện đến của Cứu-Chúa, sứ-dồ Phi-e-rơ quả-quyết: « Chính mắt chúng tôi đã ngó thấy uy-nghiêm Ngài, chúng tôi từng nghe tiếng ấy đến từ trời trên hòn núi thánh » (II Phi. 1 : 16 — 18). Khi dự-ngôn về thời-kỳ tận-thế và cõi lai-sanh, trước giả sách Khải-thị, tác-phẩm cuối-cùng của Tân-ước đã 49 lần xác-nhận rằng tiếng kêu ông đã ghi chép là « tiếng từ trời » Tiếng ấy vô cùng huyền-diệu, kêu vang như tiếng loa-thần đến nỗi khi vừa nghe và quay lại xem, ông đã ngã xuống, ngất-lịm đi.

b. Tiếng kêu siêu-việt ấy phát xuất từ Đấng Toàn-năng, song luôn-luôn vang động qua một cái loa người trước khi vang dội cho nhân-thế. Sứ-giả Giăng Báp-tít, người tiền-khu của Cứu-Chúa trong cuộc giáng-lâm lần thứ nhứt, đã thốt lên một lời sâu-sắc. Khi một phái-đoàn lãnh-tụ Do-thái giáo từ thủ-đô Giê-ru-sa-lem đến phỏng-vấn: « Ông là ai? Ông tự xưng mình là ai? » — Giăng chỉ đáp gọn: « Ta là tiếng của người kêu trong đồng - vắng... » Vâng, sứ-giả chính là tiếng của Cứu-Chúa. Mỗi khi tiếng kêu của Đức Chúa Trời đánh mạnh vào lòng sứ-giả, cảm-hóa tâm-trí, biến cải tánh-tình, chi phối cuộc sống, thì toàn tâm thần sứ-giả chỉ còn là một tiếng kêu thiên-thượng.

Sứ-giả luôn-luôn phản-ảnh trung-thực tiếng gọi của Cứu Chúa, không nề sợ bạo

quyền, cũng không kiêng dè chướng-ngại dầu mất mạng cũng vui lòng.

Sứ-giả sống chính là Đấng Christ sống bên trong. Con tim sứ-giả hòa nhịp với con tim của Cứu-Chúa đã vỡ tan vì người hư mất đề thét lên như tiếng loa sang-sảng, thiết-tha kêu gọi, cảnh tỉnh đồng-bào, đồng-loại đang sống cuồng-loạn, không mục-đích, không tương-lai, không ngờ mình đang nhắm mắt đưa chơn vào cõi trầm-luân đời đời.

Giăng Báp-tít là con người đeo đuổi một sứ-mạng duy-nhứt, truyền rao một sứ-diệp khẩn-cấp: « Hãy dọn đường Chúa, ban bằng các nẻo Ngài, mọi nơi sủng thấp sẽ lấp cho đầy. Các núi các gò thì bị hạ xuống. Đường quanh-quẹo thì làm cho ngay, đường gập-ghenh thì làm cho bằng.»

II. a) Mùa hè năm 26 sau kỷ-nguyên, chỉ mấy tháng trước khi Cứu-Chúa xuất đầu lộ diện và khởi hành chức-vụ, tiếng nói của Đức Chúa Trời vang-dội trong tâm-khảm của Giăng và ông lập tức lên tiếng truyền rao sứ-diệp cho quốc-dân: Cứu-Chúa sắp hiện ra.

Tiếng kêu cấp-bách ấy có sứ-mạng dọn đường cho Cứu-Chúa hiện ra lần thứ nhứt giữa xã-hội Do-thái. Mỗi khi một vị Vua phương Đông ngự giá tuần-du, tiếng kêu như lệnh vỡ của người tiền khu vang dội khắp phố-phường đô-thị cũng như các nẻo đường thôn-dã theo đúng lộ-trình của nhà Vua. Sắc-diện, cốt-cách, dáng-dấp, ngôn ngữ của người tiền-khu nhứt nhứt nói lên ân-đức, uy-danh của nhà Vua sắp quang lâm. Giăng đã san bằng những ngọn núi thành-kiến kiêu-căng, đã lấp đầy những hố sâu tự-ti mặc-cảm để mở đường cho Con Đức Chúa Trời xuất hiện giữa quốc dân

Sứ-mạng của tiếng kêu hiện-đại còn lớn-lao nặng nề hơn của Giăng Báp-tít vì tính-cách vô cùng quan-trọng của sự tái-lâm của Đấng Christ.

Dân số thế-giới ngày nay đông gấp nghìn vạn lần dân số Do-thái thời Giăng Báp-tít. Phạm-vi hoạt-động của sứ-giả ngày nay lan rộng khắp năm châu, bao gồm trên mấy nghìn chủng-tộc, bộ-lạc, ngôn-ngữ.

Ôi! Nếu không được chính tiếng kêu của Đấng Toàn-năng tác động mạnh mẽ trong tâm khảm thì quý vị và tôi làm sao hoàn tất được sứ mạng dọn đường cho Cứu-Chúa hồi lai?

b) Nhằm mục đích thức tỉnh quốc-dân khỏi cảnh hôn mê, tiếng nói dũng-cảm cương-quyết của Giăng Báp-tít thét vang trong lòng người sứ-điệp:

«Hãy ăn năn vì nước của Đức Chúa Trời đã đến gần!»

Theo tiên-sĩ Halley, lúc ấy nhân dân đang rên siết dưới ách nô lệ tàn khốc của đế-quốc La-mã, như bị «điện giật» khi nghe tiếng sang sảng của vị sứ giả nơi đồng vắng, vừa quái-dị vừa cương liệt... kêu vang bên bờ sông Giô-đanh rằng: Đấng Giải-cứu dự-ngôn từ lâu đời đã hiện đến...!

Ngày nay, tiếng kêu khẩn cấp cần phải vang lên và hướng mạnh về lòng người để cảnh tỉnh những tâm hồn giá lạnh và hôn mê vì nọc độc tội khiên.

Sứ-điệp ấy phải vọng lại những lời khuyên mời tha thiết của Chúa: «Hãy lắng tai và đến cùng ta...» Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được,

Các Khóa-sinh tốt nghiệp niên khóa 63-64.
Từ trái qua mặt: Nguyễn-anh-Tài, Phạm-văn-Minh,
Lương-văn-Sấm, Nguyễn-văn-Phương, Phạm-Tur, Trần-Tuôi.

hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần. Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng, hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta vì Ngài tha thứ dồi dào...» (Ê-sai 55: 3, 6, 7). Hỡi những kẻ đang lao khổ và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các người được nghỉ ngơi (Ma. 11: 28).

Ngày nay tiếng kêu huyền diệu và khẩn cấp vẫn vang-động trong lòng người Cơ-đốc: Đêm đã khuya, ngày gần đến vậy hãy lột bỏ những việc tối-tăm mà mặc lấy áo giáp sáng-láng (La. 13: 12). Kia, ta đến như kẻ trộm. Phước cho kẻ tỉnh thức và gìn-giữ áo xống mình (Khải. 16: 15).

(Còn tiếp 1 kỳ nữa)

Bài diễn-văn trên đây do khóa sinh Nguyễn-anh-Tài đọc tại buổi lễ tốt-nghiệp Thánh-Kính Thần-học-viện Nha-trang ngày 19-4-64

TIN VUI

HỘI-THÁNH LẠC-LÂM

Ngày 29 tháng 3 năm 1964, hồi 11 giờ 30— Ông Đào Châu thư ký Hội-thánh có làm lễ thành-hôn cho trưởng nữ là:

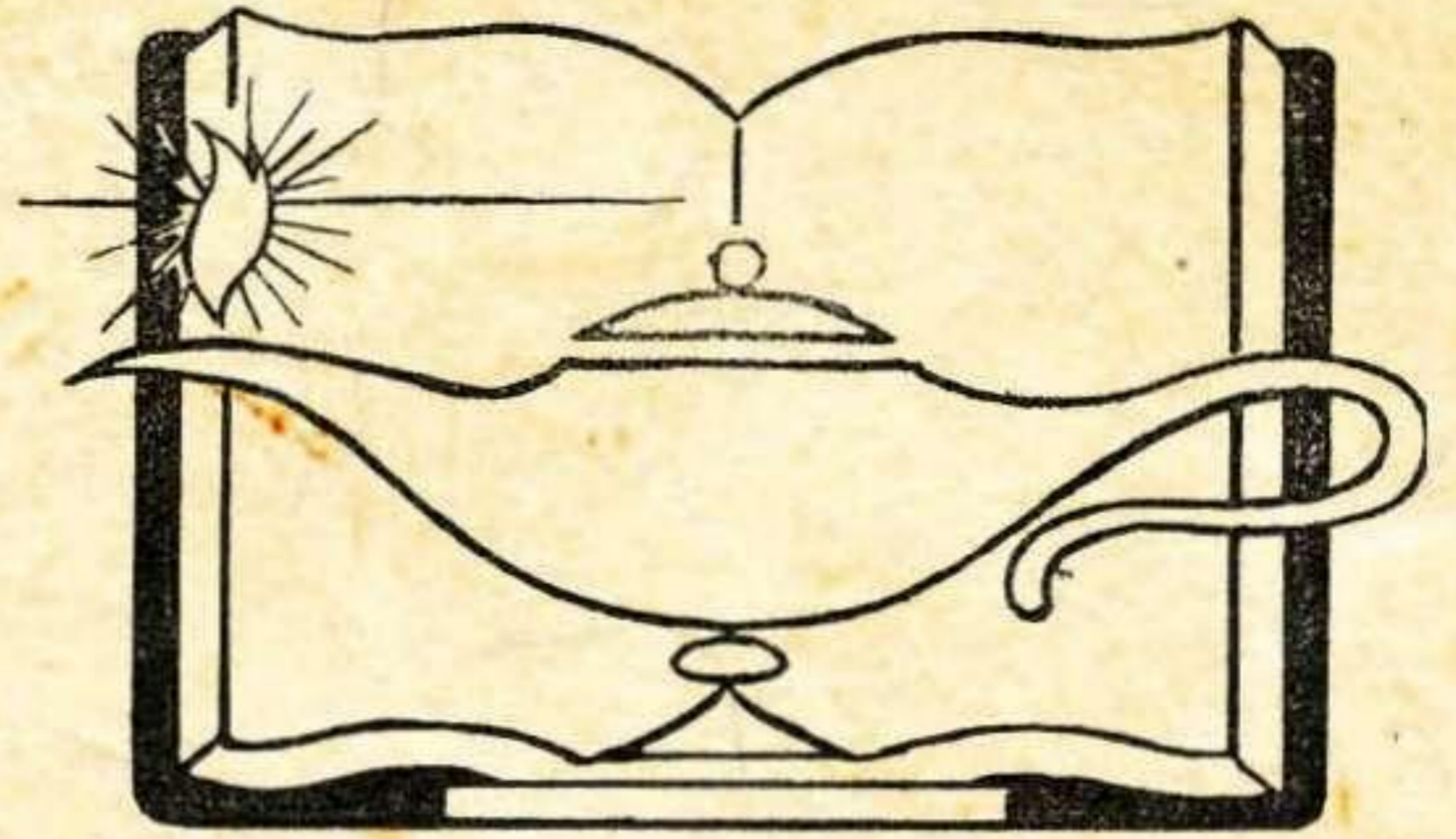
Cô Đào thị Ngọc đẹp duyên cùng cậu Trần-văn-Năm thứ nam của bà Quả phụ Đặng-thị-Hoan thuộc viên Hội-thánh.

Hôn lễ cử hành trọng thể tại nhà thờ Hội-thánh Lạc-Lâm do Mục-sư Truyền-giáo Trương-văn-Tốt hành lễ. Truyền-đạo Nguyễn-văn-Nghi

THÁNH-KINH

ĐẠI-CƯƠNG

M.S. Quoc Foc Wo biên-dịch

IX. ĐẠI-CƯƠNG SÁCH I SA-MU-ÊN

Chữ chìa khóa : « Cầu nguyện » (1: 10-27 ; 7:5 ; 8: 6 ; 12 : 19-23).

Yếu-chỉ : Luận về sự cầu-nguyện chiếm địa-vị nào và tỏ quyền-năng thế nào trong mọi sự kinh-nghiệm của đời sống loài người.

Bổn-thân của sách này :

1 — Trong sáu quyển sách lịch-sử của dân Y-sơ-ra-ên, sách này là sách trứ-danh hơn hết. Đối với lịch-sử của Sa-mu-ên từ thời kỳ thơ-ấu cho đến lúc tuổi già và làm chung, người ta đều cảm-hứng lý-thú ; đối với truyện tích của Đa-vít và Gô-li-át (17 :) cũng vậy, chẳng bao giờ quên được. Nội-dung của sách tuy đều là lịch-sử nhưng lại dùng thể-tài truyện-ký mà mô tả cách khiến người cảm-hứng lý-thú.

2 — Sách này xưng là sách Sa-mu-ên vì ông Sa-mu-ên là nhân-vật rất rõ-rệt trong sách. Sách này vô-nghi là phần nhiều do ông Sa-mu-ên đã viết, còn phần dư là do ông Na - than và ông Gát hoàn-thành (I Sử. 29 : 29).

3 — Sách này gồm có lịch-sử tuyển-dân từ đời thầy tế-lễ cả Hê-li cho đến lúc Đa-vít ngự-trị.

Nội-dung và đặc-điểm của sách này :

Sách này đối với danh-từ tôn-giáo tư-tưởng Thần-học và kinh-nghiệm của nhân-sinh đều có sự cống-hiến rất lớn.

1 — Danh-xưng thần-thánh trang-nghiêm là « Đức Giê-hô-va vạn quân » (1 : 3) đã được dùng trước nhất tại trong sách này. Trong Kinh-thánh dùng danh từ này đến 281 lần, tại đây là lần thứ nhất. Danh-xưng này bày tỏ Thần của dân Y-sơ-ra-ên là Chúa của trời đất và mọi sự.

2 — Danh-từ « Đấng chịu xức dầu » đã xuất hiện trước nhất tại trong sách này (2 : 10), mà người nói ra danh ấy là một người đàn bà. Nguyên văn của « Đấng chịu xức dầu » là « Mê-si », bản dịch của thất-thập-sĩ dịch là « Christ. »

3 — Sách này đề-cập điều thứ nhất trong năm điều quý-báu của Cựu-ước :

1) « Lời của Đức Giê-hô-va » (3 : 1)

2) « Giá chuộc mạng sống » (Thi. 49 : 9).

3) « Sự chết của các người thánh » (Thi. 72 : 14 ; 116 : 15).

4) « Miệng có tri-thức » (Châm. 20 : 15).

5) « Tư-tưởng (ý-niệm) của Chúa » Thi. 139 : 17).

4 — Tại trong sách này chúng ta được thấy trước hết về « Y-ca-bốt » (4 : 21), « Ê-bên — Ê-xe » (7 : 12), và « Nguyễn vua vạn tuế » (10 : 24).

5 — Tại trong sách này chúng ta được thấy danh-xưng của tiên-tri lúc đó gọi là « tiên-kiến » (9 : 9). Ý nghĩa của « tiên-kiến » tỏ ra người ấy có ân-tứ đặc-biệt của Đức Chúa Trời, chẳng những được thấy rõ, lại cũng được lãnh-ngộ và nhận-xét ra những điều mà Đức Chúa Trời mặc-thị cho mình.

6 — Sách này chỉ rõ ông Sa-mu-ên là vị thứ nhất trong các vị tiên tri tôn-quí ghi-chép sự khải-thị của Đức Chúa Trời (3 : 20 ; Công. 3 : 24 ; và 13 : 20) ; sách này cũng nói trước nhất trong Kinh-thánh về nhà trường tiên-tri (10 : 5 ; 19 : 20) ; nhà trường (học-hiệu) này đại khái là do ông Sa-mu-ên sáng-lập.

7 — Sách này dạy rằng Thánh-Linh là tối hệ-trọng. Trong sách đã chỉ rõ rằng :

1) Thánh-Linh là nguyên động-lực khiến người ta được tái-sanh, có « lòng mới » (10 : 6, 9).

2) Thánh-Linh là nguyên-động-lực khiến người ta có sự giận thánh-khiết và công-nghĩa (11 : 6).

3) Thánh-Linh cảm-động người ta, khiến người ta dưng-cảm và nói năng phải lẽ (16 : 13 và 18)

4) Thánh-Linh gìn-giữ chúng ta khỏi bị tà-linh khuấy-rối (16 : 14).

Giáo-huấn trong sách này :

Trong sách này có rất nhiều giáo-huấn :

1 — Đa-thê bị đau-khổ (1 : 6).

2 — Dạy con không nghiêm có tai họa (2 : 22-25).

3 — Chuộng nghi-lễ, hình-thức có

nguy-hiểm (4 : 3). Con mắt lòng của người Y-so-ra-ên chỉ nhìn xem hòm giao-ước chứ không nhìn xem Chúa, họ tưởng rằng hòm giao-ước có thể cứu họ.

4 — Gấp-rút (không chịu nhịn-nhục đợi chờ Chúa) có nguy-hiểm (13 :).

5 — Không vâng lời Chúa cách trọn- vẹn có nguy-hiểm (15 :).

Cái then-chốt chủ-yếu của sự giáo-huấn trong sách này là ở nơi ý-nghĩa của tên ông Sa-mu-ên (1 : 20). Trong sách này thường thường đề-cập đến chữ « cầu-nguyện », « cầu-xin », « cầu khẩn » « xin » nhiều lần, nhiều đến đôi khiến người phải lấy làm kinh-kỳ. Bởi thế cho nên chúng ta có thể kể sách này là luận-văn về sự cầu-nguyện, miêu-tả thế nào sự cầu-nguyện đã nảy-nở một cách hữu-hiệu trong sự từng-trải của đời sống loài người. Ý-nghĩa danh-tự của Sa-mu-ên này là « cầu-xin được từ nơi Đức Chúa Trời. » Bản thân của danh-tự này là tấm bia kỷ-niệm về người ta dưng lên cầu-nguyện, và Đức Chúa Trời nhận lời cầu nguyện. Tại trong sách này, chúng ta lúc nào cũng xem thấy có người cầu-nguyện, cho nên chúng ta nhận-định rằng : giáo-huấn chủ-yếu của sách này là sự cầu-nguyện chiếm địa-vị nào và tỏ quyền năng thế nào trong mọi sự kinh-nghiệm của đời sống loài người.

1 — Sa-mu-ên là do An-ne cầu-xin nơi Đức Chúa Trời mà được (1 : 10-28.)

2) Bởi sự cầu-nguyện, Sa-mu-ên xin được sự thắng lợi cho tuyển-dân (7 : 5-10).

3) Ngoài Đức Giê-hô-va, dân Y-Sơ-ra-ên muốn lập riêng cho họ một vị vua để cai trị họ, Sa-mu-ên nhưn đó cầu khẩn cùng Chúa cách đau-buồn (8 : 5-6).

4) Người cầu-nguyện được Đức Chúa Trời chỉ-thị cho biết sự ẩn-bí (9 : 15).

5) Sa-mu-ên nhận-định rằng không cầu-nguyện cho dân-sự Chúa là phạm-tội với Ngài (12 : 19 ; 23).

6) Sau-lơ bị Chúa bỏ-rơi, thấy trong chỗ Ngài không nghe lời câu hỏi của người (28 : 8).

Sự chia phần sách này

Sách này có thể chia phần bằng ba nhân-vật là : Sa-mu-ên. Sau-lơ và Đa-vít như vậy :

I. — Sự tích Sa-mu-ên

An-ne cầu tự, Đức Chúa Trời ban Sa-mu-ên cho người. 1 : - 7 :

1 — Sa-mu-ên ra đời, 1 : 1-2 : 11

1) An-ne xin được Sa-mu-ên từ nơi Chúa, 1 :

2) An-ne cảm-tạ xưng-tụng Chúa, thốt ra dự ngôn trong lời cầu-nguyện. 2 : 1-11.

2 — Sa-mu-ên được gọi 2 : 12-3:21.

1) Sa-mu-ên sanh-trưởng trong hoàn-cảnh làm điều ác của hai con trai ông Hê-li mà được Chúa gìn giữ, 2 : 12-26.

2) Người của Đức Chúa Trời ẵm danh truyền lời cảnh cáo nghiêm-trọng cho ông Hê-li. 2 : 27-36.

3) Chúa gọi Sa-mu-ên nhận sự khải thị Ngài, 3 :

3 — Sa-mu-ên lãnh đạo dân Y-sơ-ra-ên, 4 : -7 :

1) Hòm giao-ước bị cướp, Hê-li qua đời, 4 ,

2) Hòm giao-ước ở đất Phi-li-tin 7 tháng 5 :

3) Người Phi-li-tin hoàn lại hòm giao ước 6 :

4) Sa-mu-ên cầu-xin cho dân-sự đắc thắng 7 :

II. — Sự tích Sau-lơ

Dân sự cầu vua, Đức Chúa Trời lập Sau-lơ cho họ, 8 : -15 :

1 — Sau-lơ được lựa chọn 8 : 11 :

1) Sa-mu-ên theo ý dân xin Chúa lập vua cho họ, 8 :

2) Sau-lơ được lựa chọn làm vua, 9 :

3) Sau-lơ chịu xúc dầu làm vua, 10

2 — Sau-lơ chấp chánh 11 :-12 :

1) Sau-lơ đại thắng lần thứ nhứt, 11

2) Sa-mu-ên giảng-dạy lần sau cùng cho toàn-dân, 12 ::

3 — Sau-lơ bị bỏ, 13 : 15 ::

1) Sau-lơ kiểm quân, sa-sút bước thứ nhứt, 15 : 1-2.

2) Sau-lơ sa-sút bước thứ nhì, 13 :

3-14.

3) Sau-lơ đại thắng, 13 : 15-14.

4) Sau-lơ làm to, 15 :

III. — Sự tích Đa-vít

Kết quả sự cầu-khẩn đau-buồn của Sa-mu-ên, Chúa biểu xúc dầu cho Đa-vít làm vua. 16 : - 31 ::

1 — Đa-vít được lựa chọn và chịu xúc dầu 16 : 1 - 13.

2 — Đa-vít hầu việc 16 : 14 - 42.

1) Làm cầm-sự và vệ-sĩ cho Sau-lơ, 16 : 14 - 23.

2) Giết tướng Gô-li-át, 17 :

3) Đính giao với Giô-na-than, 18 :

1 - 4.

4) Được dân-sự yêu-mến, 18 : 5 - 7

5) Bị Sau-lơ nghi-ky, 18 : 8 - 16.

6) Nhân họa đặc phước, được làm rể vua, 18 : 17 - 30.

7) Chịu Sau-lơ bức-hại, 19 : - 20 :

3 — Đa-vít lưu vong, 21 : - 31 :

1) Đa-vít trốn-tránh Sau-lơ, lưu-lạc vô-định, 21 : - 30. *

2) Sa-mu-ên qua đời, 25 : - 1.

3) Sau-lơ với Giô-na-than tử trận 31 ::

4 — Lời danh ngôn của Đa-vít

22 : 23, 30 : 24. ☉ ☉ ☉

Tìm hiểu

Mục-sư P. Contento

và O-li-oe

Câu hỏi 3.— Thưa ông, chúng ta có thể chứng-minh con người có linh-hồn được không ? Một con vật có linh-hồn hay không ?

Trả lời. — Không, chúng ta không thể chứng-minh con người có một linh-hồn nhưng ta thấy có biết bao nhiêu bằng chứng cho biết con người không phải chỉ là một con vật, có cái gì hơn thế nữa. Tỉ như con người có óc lý-luận mà không con vật nào có cả. Con người suy-nghĩ, con người có khả-năng phán-đoán, lựa chọn và khả-năng quyết-định. Nếu con người có những năng-lực này, vậy thì con người có một linh-hồn, vì linh-hồn gồm có ba phần chính ấy là : Năng lực suy-tưởng, năng lực quyết-định và năng-lực tình-cảm. Tôi nghĩ rằng một con vật không có linh-hồn. Các nhà tâm-lý học thường bảo rằng con vật chỉ có tri-giác về ngoại-vật mà thôi.

Câu hỏi 4. — Nếu Cơ-đốc giáo nói rằng Đức Chúa Trời là Tình Yêu, thì tại sao còn có Địa-Ngục ?

Trả lời. — Thưa bạn, cha mẹ ai không yêu con cái, thế mà nhà tù vẫn có. Trong địa hạt tinh thần cũng vậy. Đức Chúa Trời đã thiết lập những định-luật tinh-thần và vật-chất. Nếu chúng ta vi-phạm luật vật-chất tự nhiên chúng ta phải chịu những hậu-quả. Thí dụ như nếu bạn nhảy từ một ngọn tháp cao xuống đất thì chắc chắn bạn sẽ bị chết vì bạn vi-phạm luật trọng-lực. Nếu bạn vi-phạm luật quốc-gia, bạn sẽ bị giam vào tù. Vậy thì nếu bạn công khai phạm luật của Đức Chúa Trời, nếu bạn chối-từ sự giải cứu khỏi tội lỗi mà Đức Chúa Trời đã sắp đặt sẵn do Đức Chúa Jê-sus-Christ, bạn sẽ bị hình phạt. Địa ngục chỉ có vì những kẻ phản nghịch Đức Chúa Trời, những kẻ phủ nhận kế hoạch giải cứu khỏi tội lỗi của Đức Chúa Trời ban cho. Bạn sẽ không kinh sợ địa ngục nếu bạn tin nhận Đức Chúa Jê-sus-Christ.

Câu hỏi 5. — Chúng ta làm thế nào cho tâm hồn không bị lo sợ bối rối ?

Trả lời. — Jêsus phán ; « Lòng các người chớ bối rối... hãy tin Đức Chúa Trời cũng hãy tin ta nữa. »

Thưa bạn, loài người trong lòng bối rối lo sợ là vì họ không có sự bình-an của Đức Chúa Trời. Chúng ta làm thế nào có sự bình-an của Đức Chúa Trời ? Rất dễ-dàng, bạn hãy trao tâm và trí mình cho Jêsus-Christ. Hãy phục tòng Ngài. Hãy thú nhận mình là một tội nhân và hãy để Đức Chúa Trời vừa tha thứ tội lỗi cho bạn lại vừa làm lòng bạn được tinh sạch không còn tội lỗi. Thật ra, chính tội-lỗi khuấy động tâm hồn vì một tấm lòng đầy tội lỗi thì luôn tranh chiến với Đức Chúa Trời. Xin mời bạn đầu phục Đức Chúa Trời.

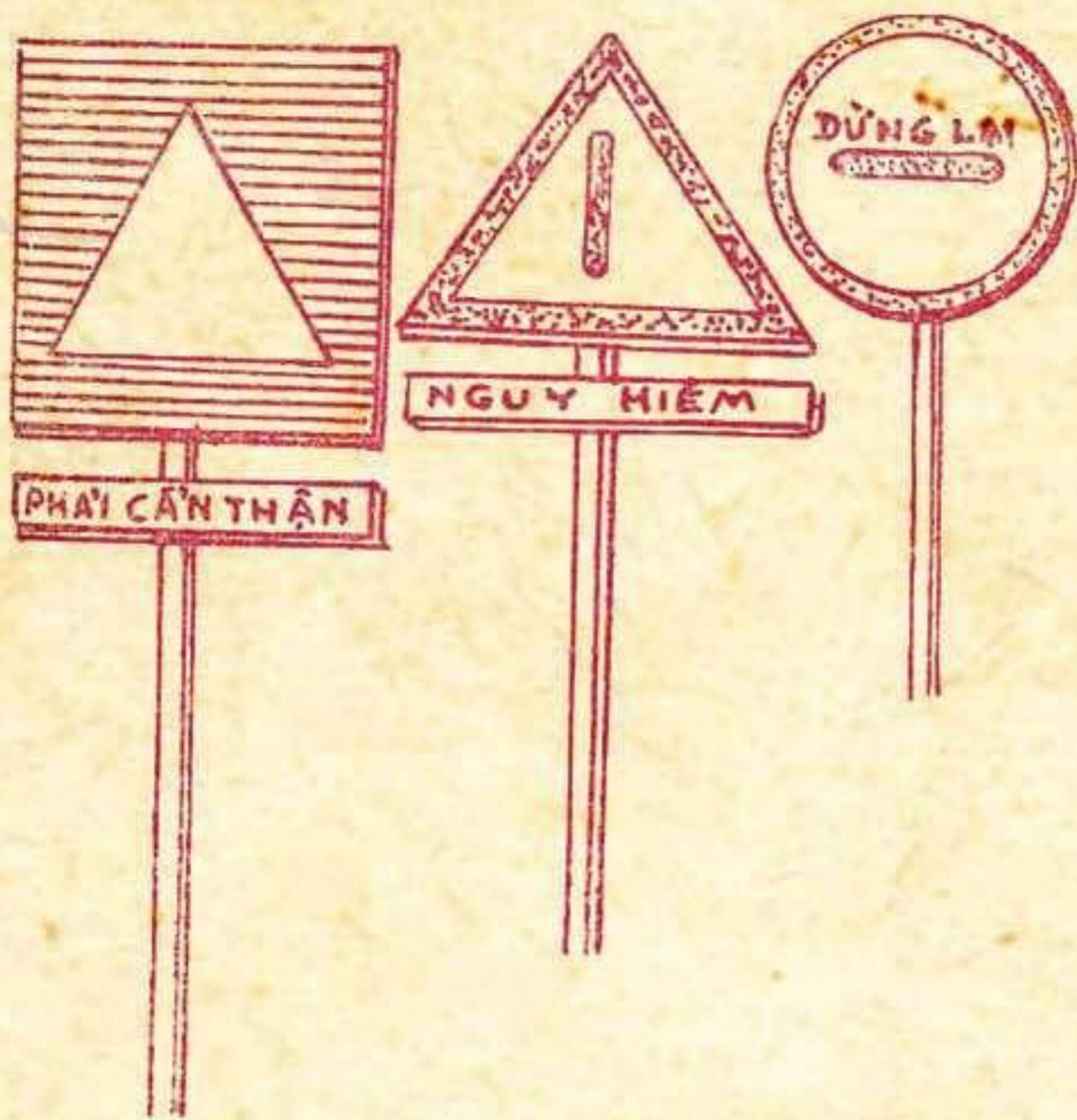
Câu hỏi 6. — Một người muốn thành Tín-Đồ Đấng Christ có cần phải là một người có trí thức hay không ?

Trả lời. — Chính thật là không cần. Vì Jêsus phán : « Nếu các người không trở nên như một em trẻ, người sẽ không được vào nước của Đức Chúa Trời. » Bạn chỉ cần đến cùng Đức Chúa Trời một cách khiêm cung và để Ngài dạy bạn những chân lý kỳ-diệu trình bày trong Kinh-thánh. Kinh-thánh chép : « Lời của Đức Chúa Trời đem ánh sáng vào lòng » ánh sáng đây có nghĩa là ánh sáng của trí-thức, làm tâm trí mở ra. Một người tín-đồ Đấng Christ có thể không biết tên thi-hào Shakespeare nhưng người đó chắc chắn biết nhiều về huyền-nhiệm của thiên-nhiên hơn một nhà khoa-học vô thần. Sự tôn-kính Đức Chúa Trời là khởi đầu sự khôn ngoan. Đó là một bước đầu rất tốt đẹp. Bạn hãy thử xem.

Câu hỏi 7. — Nếu tôi trở thành tín-đồ Đấng Christ rồi bỏ Cơ-Đốc-Giáo, tôi có phạm tội không ?

Trả lời. — Tôi xin trả lời rằng bạn không hiểu rõ tín-đồ Đấng Christ nghĩa là gì ? Một tín-đồ Đấng Christ là một người được sanh ra trong gia-đình Đức Chúa Trời. Tôi không hiểu làm sao một người đã được sanh ra trong gia-đình Đức Chúa Trời lại có thể chưa được sanh ra nữa. Bạn là một đứa con của người cha bạn mặc dù khi lớn lên bạn như thế nào. Nhưng tôi phải lưu ý bạn rằng có nhiều người tự xưng là tín-đồ Đấng Christ mà không phải tín-đồ gì cả. Bạn ngạc-nhiên lắm sao ? Như tiền tệ của quốc-gia, có những giấy bạc thật lại có những giấy bạc giả nữa, cũng vậy có số rất đông người nói rằng họ là tín-đồ Đấng Christ nhưng không phải.

Làm thế nào phân biệt ai là tín-đồ Đấng Christ thật, ai không phải. Rất dễ-dàng, bất cứ người nào tin nhận giáo-huấn của Jêsus-Christ và cố gắng sống khuôn rập theo sự giáo-huấn ấy, người ấy là một tín-đồ Đấng Christ. Tất cả mọi người khác không tin nhận đều là tín-đồ giả, dẫu họ nói rằng họ là tín-đồ cũng vậy. Tôi mong bạn hiểu rõ điểm này.

(Tiếp theo kỳ trước)

GIỮ LẤY MỤC TÂM

QUÁCH PHỤC HÒA dịch theo báo
« Thần-Quang » tháng 10 năm 1962

Cần phải tỉnh thức luôn luôn giữ lấy một mục tâm đối với tội-lỗi, bằng không sự an-toàn của bạn rất đáng lo ngại.

TRÊN xe hơi công-cộng (ô-tô-buýt) của đô-thị Đai-bắc có một biểu ngữ rất có ý-nghĩa : « Giữ lấy mục tâm để được an-toàn. » Hiểm-họa xe cộ hay xảy ra, nhiều khi là vì giữa người với xe không giữ lấy mục tâm của sự an-toàn. Còn bao nhiêu tai họa và tội lỗi sỗ-dĩ tạo nên ở giữa nhân-gian, phần nhiều là vì không có phòng ngừa trong ngày thường, tiếp cận với mục tâm nguy-hiểm quá vậy.

Mặc dầu những bài học đau-đớn về nếp sống hiện-thực trong lịch-sử đã nhiều lắm, thế mà vẫn có nhiều người còn chơi nghệ-thuật ở bên cạnh cái chết, không chịu tránh xa sự nguy-hiểm, rồi cuộc không khỏi lăn vào vết xe từng úp-đổ. Cổ-nhân đã dạy chúng ta rằng phải « e-sợ », phải « cảnh-thận khi ở một mình. » Ấy có nghĩa là chúng ta lúc nào cũng cần phải giữ lấy mục tâm nhất định đối với những sự-vật và tư-tưởng nguy-hiểm vậy.

Người Do-thái rất hiểu về đạo-lý này, vì từ lúc ban đầu Đức Chúa Trời đã

dạy cho họ về bài-học này ; họ được xưng là « tuyển-dân » của Đức Chúa Trời, điều đó có nghĩa là bảo họ phải biệt mình riêng khỏi với các dân-tộc khác, giữ lấy mục tâm đối với ngoại-bang. Vì vậy người ngoại-bang ăn những gì, họ không ăn ; người ngoại-bang thờ hình-tượng, họ không thờ. Cho đến bây giờ, trong khi kiều-ngụ tại các nước khác, người Do-thái vẫn giữ lấy sự truyền-thống ưu-lương của họ, đến đâu họ cũng tự lập xã-hội riêng-biệt. Cho nên tuy họ đã vong-quốc đến hơn hai nghìn năm mà vẫn còn giữ được tôn-giáo và huyết-thống của họ.

Nhưng trong lịch-sử của người Y-sơ-ra-ên, cái mục tâm thần-thánh này cũng không phải là không bao giờ bị hỏng đâu ; trong khi họ đã định-cư tại xứ Ca-na-an (Palestine), bức tường thần-thánh này đã từng bị phá-hủy. Họ không tuân theo lời phán-bảo của Đức Chúa Trời mà dẹp trừ hết người ngoại-bang khỏi giữa họ. Và trong lúc dân-tộc du mục này bắt đầu học tập nông-sự, họ không thể không thỉnh-giáo

cùng thổ-nhân Ca-na-an. Chẳng mấy chốc, họ cũng đã học được cả những phong-tục xấu với sự thờ-lạy hình-tượng của ngoại-bang nữa. Thế rồi sự hình-phạt của Đức Gê-hô-va cũng lâm đến cho họ; cả một dân-tộc đã bị bắt làm phu-tù và bị lưu đày qua xứ khác, chịu đau-đớn về nỗi nhà tan nước mất, những tròng tai-họa bủa trên họ luôn. Sau khi đã thọ-giáo bài-học thăm-thống này, họ hết đau khổ đến lúc Nê-hê-mi lãnh-đạo họ hồi-quốc, việc đầu nhứt mà họ định làm ấy là xây-cắt lại tường thành Giê-ru-sa-lem đã đổ-nát. (Sách Nê-hê-mi trong Cựu-uớc chương IV). Nhưng lập-tức, cừu-địch của họ là bọn San-ba-lát kéo đến để phá-phách họ nên họ buộc phải một tay cầm binh-khí, một tay làm công-việc, lúc nào cũng chuẩn-bị nghênh-chiến, ấy thật là một đội công-binh đặc-biệt phi-thường. Đủ thấy rõ quyết-tâm của họ đối với việc tu-bổ vách-thành, họ cần phải xây-dựng lại cái « mực tầm » đã bị phá mất để gìn-giữ sự an-toàn cho họ. Kẻ ác của thế-giới này rất đời không thích bạn xây một bức tường ở trước mặt hắn, nó muốn lập cách để dẹp-trừ mọi sự chướng-ngại, hầu cho bạn được trao-đổi tiếng lòng với hắn, để cho hắn nhân dịp bắt lấy bạn đem vào cũi hư-mất đời đời. Chúng ta cần phải tỉnh-thức luôn luôn giữ lấy một mực tầm đối với tội-lỗi, bằng không, sự an-toàn của bạn rất đáng lo-ngại.

Sống trên cái thế-giới phù hoa đầy-dẫy tội-ác này trong những điều mắt thấy tai nghe, có nhiều thú trò-chơi sung-sướng và sự-vật mới lạ, chúng đương dụ-dỗ bạn đi nếm thử. Bạn chỉ phải bắt-cẩn một chút mà thôi, thì sẽ sa vào vực-sâu của tội-ác và tử-vong.

Trong Kinh-thánh có mấy nhân-vật nổi tiếng phi-thường, họ nhờ ơn Đức

Chúa Trời có thể dọn mình thanh-khiết, cự-tuyệt sự dẫn-dụ của tội-ác, kết cuộc thành-công, đáng làm gương tốt cho chúng ta lắm. Song cũng có lắm kẻ thất-bại trên ranh-giới tội lỗi và các bài-học ấy làm gương răn-dạy chúng ta. Ông Giô-sép trong Sáng-thể Ký, khi người bị bán xuống xứ Ai-cập, làm nô-bộc tại trong nhà Phô-ti-pha là quan thị-vệ của Pha-ra-ôn, người vì kính-sợ Đức Chúa Trời cự-tuyệt sự dụ-dỗ của bà chủ mình mà phải ở tù, song rốt cuộc lại được làm tể-tướng của xứ đó. Nhà tiên-tri trứ-danh trong Cựu-uớc là ông Đa-ni-ên trong khi bị bắt qua xứ Ba-by-lôn, người có thể giữ mình, không ăn đồ ăn, không uống rượu của nhà vua, cự-tuyệt sự thờ hình-tượng ngoại-bang; có lần người tuy bị quăng vào hang sư-tử, nhưng lại được Đức Chúa Trời bảo-hộ, không bị dã-thú cắn-nuốt, ngộ nạn nên lành, gặp hung hóa cát, lại còn làm đến quan tổng-trưởng. Trong sách Sáng-thể Ký cũng có chép về một chuyện rất buồn-thảm, ấy là người cháu của cụ Áp-ra-ham, tức là ông Lót vì đã không giữ lấy mực tầm đối với tội-lỗi, lần lần dời trại mình đến ở trong thành tội-lỗi là Sô-đôm. Sau cùng lâm vào một kết-cục rất ghê tởm. Xem qua các gương trên đây, chắc quý bạn đã biết phải học ai rồi.

Giả-sử nơi phụ-cận của nhà bạn xảy ra hỏa-hoạn thì bạn cần phải lập tức ra tay phá-hoại những gì ở giữa đám lửa cháy với nhà bạn để làm ra một tầm xa-cách, bằng không thì sớm muộn lửa cũng cháy cả đến nhà bạn. Kẻ chơi lửa thế nào cũng sẽ bị lửa thiêu. Người chơi rắn hẳn không khỏi bị rắn cắn. Điều rất tốt cho chúng ta là nên nhớ luôn câu biểu-ngữ rằng : « Giữ lấy mực tầm để được an-toàn. »

ĐỜI NGƯỜI

NGẮN NGỦI

MỘT MỤC-SƯ

TRONG khi phần đông nhân-loại đang theo đuổi những điều vui-thích của văn-minh vật-chất mà luận về đời người ngắn-ngủi, thì thật không hợp-thời chút nào.

Đành rằng không hợp-thời, nhưng không phải là không bổ-ích. Luận-đề này giống như chiếc đèn đỏ tại một ngã tư của thành-phố, hay là tấm bảng « HÃY COI CHỪNG » của một khúc quanh, để tỉnh-thức các tài-xế dừng lại hoặc chậm đi hầu tránh khỏi tai-nạn có thể làm thiệt mạng trong nháy mắt.

Bậc thông-thái như vua Sô-lô-môn đã nói : « Đến nhà tang-chế hơn đến nhà yến-tiệc, vì tại đó thấy sự cuối-cùng của mọi người. Buồn-rầu hơn vui-vẻ, vì nhờ mặt buồn mà lòng được vui. Lòng người khôn-ngoan ở trong nhà tang-chế, còn lòng kẻ ngu-muội ở trong nhà vui-sướng. Thà nghe lời quở-trách của người khôn-ngoan, còn hơn là nghe câu hát của kẻ ngu-muội (Truyền-đạo 7 : 2-5).

Có người tưởng : Đời người có ngắn đâu. Một năm dài đằng-dặng, thế mà phải học 5 năm mới hết ban Tiểu-học, 7 năm mới hết ban Trung-học, 5 hay 7 năm mới hết ban Đại-học. Đó là chưa kể những năm thi hỏng, hưởng chi sống đến 70, 80, 100 tuổi thì lâu là dường nào !

Đời người xem như dài, song nếu đem so-sánh với thời-gian từ khi có loài

người trên mặt đất là gần 6.000 năm, thì thấy đời người ngắn quá. Còn nếu đem so-sánh với tuổi của trái đất là hàng mấy triệu năm, thì đời người có gì đáng kể. Phương chi nếu đem so-sánh với cõi đời đời vô cùng, thì đời người như một cái chớp mắt, như một tiếng « tíc-tắc » của chiếc đồng hồ vũ-trụ.

Nên có câu : « Thì-giờ thấm-thoát như bóng ngựa qua cửa sổ. Ngày xanh thấm-thoát như thoi đưa. » Có người đã than :

*« Nhớ thoi tuế-nguyệt lòng ngao-
ngán,
Giở sử thân-danh ruột héo-xàu
(T.K.)*

*Tuấn-kiệt như sao buổi sớm,
Nhân-tài như lá mùa thu. »
(B.N.Đ.C.)*

Các danh-nhân trong Kinh-thánh cũng than :

« Các ngày tôi qua mau hơn thoi dẹt cửi » (Gióp 7 : 6).

« Các ngày của chúng tôi trên đất khác nào cái bóng » (I Sử-ký 29 : 15).

Sự sống của anh em là chi ? Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay » (Gia-cơ 4 : 14).

Những câu ấy hình-dung cho chúng ta thấy đời người thật là ngắn-ngủi, thì-giờ thật là mau qua. Từ chiếc nôi đến

chiếc quan-tài nào có bao xa. Mới hồi nào ta còn chạy-nhảy vui-đùa cách vô tư-lự, mà bây giờ phải đương đầu với cuộc sống đầy gian-lao. Mới hồi nào ta còn là một thanh-niên 19, 20 mà bây giờ răng đã long đầu đã bạc. Chỉ cần hồi-tưởng trong khoảng thời-gian ngắn chừng mười năm, thì sẽ thấy có bao nhiêu là thân-nhân bè-bạn của ta đã trở nên người thiên-cổ. Thử đặt tay lên ngực, ta sẽ nghe tiếng đập của quả tim như nói với ta rằng: « Mau, mau, mau. »

Đó là nói về một người khỏe mạnh có thể sống 70, 80, 100 tuổi. Nhưng chúng ta cũng phải nghĩ đến vô-số người đã chết trước tuổi đó. Các mờ-mả ngoài nghĩa-địa kia nói cho chúng ta biết rằng vô-luận tuổi nào đều có thể chết. Có thể vào lúc tuổi 50, 30, 10, 1 tháng, 1 ngày. Có những thanh-niên lực-lượng, thông-minh, giàu-có, tương-lai đầy hi-vọng, song thành-linh lâm bệnh và chết giữa sự thương-tiếc của mọi người. Lại có những thanh-niên tổ-chức cuộc du-ngoại các nơi thắng-cảnh với tấm lòng tràn-ngập niềm-vui, nhưng khi chưa đến nơi thì họ đã chết vì tai-nạn. Có những dự-định du-lich vòng quanh thế-giới, dự những bữa tiệc linh-đỉnh, được những số tiền vĩ-đại, nhưng khi chưa đạt sở-nguyện, họ đã chết bằng cách này hay cách khác. Đó toàn là những cái chết bất-ngờ. Tính ra trong mỗi giây đồng-hồ, trong thế-giới có ít nhất là một người chết. Biết đâu trong số đó không có anh em và tôi. Thần chết có thể đến bất chúng ta không cứ lúc nào. Chẳng ai biết chắc mình còn sống bao lâu. Kinh-thánh nói: « Mọi xác-thịt ví như cỏ. Mọi sự vinh-hiến của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng » (I Phi-e-rơ 1 : 21).

Vì có đời người ngắn-ngủi, sự chết bất-ngờ, nên thì-giờ thật là quý-báu, quý-báu hơn bạc và vàng. Mỗi phút cho chúng

dạ-hành

Hiu-hắt. . .

Thấy chầng bạn
trăng hạ tuần thoi-thóp
trên nền trời xám ngắt
bao-la đêm tối mịt-mùng
một bầu trời u-ám mênh-mông
chút ánh-sáng lạnh-lùng trong cỏi chết.
Một con thuyền chở đầy người
những hiện thân tha-thiết
trên con thuyền không biết về đâu
bốn bề vắng-lặng, tám hướng đêm thâu
vắng nghe về gió thoảng : U-sầu
chỉ có tấm trăng vàng thoi-thóp
xôn-xao tiếng Trùng-dương
nỗi lo-âu hồi hộp
mây mờ khuất bóng đêm che
nào khi ánh-sáng chan-hòa
Tối hay Sáng
cũng mờ đi trong viễn-tượng
Mông-lung. . .

biền xa với bát ngát mênh-mông
đâu bờ bến

Ôi ! Sức người mòn-mỏi !..

biết chầng người hỡi

đi trong đêm tối

ba-hoa khoe giỏi, khoe tài

dẫn nhau vào cỏi chết

Tương-Lai

mờ-mịt, về đâu ?..

dâng tâm hương

Con quỳ gối cúi đầu :

Nguyễn Cửu-Chúa đưa đường Nhân-thế.

ledinblan

Phan-rang

ta dịp tiện tạo nên cho mình một cơ-nghiệp
vĩnh-viễn trên trời, một sự sống tương-
lai đầy hạnh-phước. Nhưng trái lại phần
đông chúng ta đã phung-phí thì-giờ trong
các cuộc vui-chơi đời-trụy, đọc sách nhảm-
nhí, nghe chuyện hoang-đàng, xem tranh-
ảnh xấu-xa. Có người ăn ngủ ly-bì để giết
chết thì-giờ, hoặc đem hết thì-giờ để tìm-
kiếm vinh-hoa hư-ảo. Vì « nhân cư vi bất
thiện », nên vô-số tội ác gây ra do những
kẻ lạm-dụng thì-giờ.

Đang khi nằm trên giường chết, César Borgia đã nói: « Đời sống tôi đã dự-bị cho mọi sự, trừ ra sự chết; và bây giờ khốn-nạn cho tôi, tôi phải chết mà chưa dự-bị chi cả. » Một cụ già 80 tuổi, khi nằm trên giường chết đã kêu la thảm-thiết: « Tôi đã hoang-phí cuộc đời, tôi đã tàn-phá nó. Tôi sẽ thừa gì với Đức Chúa Trời khi tôi phải gặp Ngài. »

Thiết-nghĩ không có ai khờ đến nỗi tưởng mình sẽ không hề chết. Gần 6.000 năm qua, hơn-loại kẻ trước người sau đã lần-lượt đi vào cõi chết. Gần 3 tỷ người còn đang sống đây rồi cũng sẽ chết như vậy. Tục ngữ Mỹ có câu: « Chỉ có hai điều chắc-chắn là sự chết và thuế-vụ. » Nhưng chúng ta chỉ lo tiền đóng thuế mà xao-lãng sự chết.

Nên nhớ rằng chết chưa phải là hết. Người chết không phải như đèn tắt. Sự chết chỉ là điểm tận cùng của đời người trên đất, song là điểm thứ nhứt của cõi đời đời, vì chúng ta có linh-hồn bất-diệt. Chúng ta chỉ qua đời hoặc từ trần mà không hề bị tiêu-diệt.

Victor Hugo đã có lần nói rằng « Tôi cảm biết trong tôi có sự sống tương-lai. » Khi Sir William Russell bị dẫn đến đoạn-đầu đài, ông lấy chiếc đồng hồ trong túi ra trao cho vị Y-sĩ đứng gần đó, rồi nói: « Ông có muốn nhận chiếc đồng hồ này và giữ nó không? Tôi không dùng nó nữa, vì bây giờ tôi bước vào cõi đời đời. »

Kinh-thánh là lời của Đức Chúa Trời đã quả quyết nhiều lần nhiều cách rằng có sự sống tương-lai bên kia mồ-mả, có sự thưởng-phạt, có thiên-đàng và địa-ngục, có sự sống đời đời nơi vinh-phước và có sự chết đời đời nơi vĩnh-hình. Vì có đó, tiên-tri A-mốt đã khuyến-cáo rằng: « NGƯỜI KHÁ SỬA-SOẠN MÀ GẶP ĐỨC CHÚA TRỜI NGƯỜI » (4 : 12). Thật vậy, chúng ta phải gặp vị Thẩm phán tối-cao đó để khai-trình việc

mình với Ngài, để chịu xử-đoán một cách công-minh, hầu cho mỗi người sẽ nhận lãnh cái kết-quả xứng-đáng với việc mình đã làm trong đời này. « Chớ tự-dối mình, Đức Chúa Trời không chịu khinh-dể đâu, hễ ai gieo giống chi lại gặt giống ấy. »

Than ôi! Ai có thể cứu chúng ta khỏi sự hình-phạt đời đời nơi địa ngục? « Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh-hiến của Đức Chúa Trời. Vì tiền-công của tội-lỗi là sự chết. »

Ha-lê-lu-gia! Gần 2.000 năm qua, Chúa Jêsus đã tình nguyện xuống thế-gian để chịu chết vì mọi người, hầu cứu mọi người khỏi sự hình-phạt đời đời nơi địa ngục. « Vì Đức Chúa Trời thương-yêu thế-gian đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. » Huyết Chúa Jêsus không những ban cho ta sự tha thứ trọn vẹn để khỏi hình phạt mà còn bảo-đảm cho ta có một đời sống thánh-khiết, bình-an trong đời này và vinh-hiến tuyệt vời trong đời sau. « Đó là điều mắt chưa hề thấy, tai chưa hề nghe, lòng chưa hề nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm-sẵn những điều ấy cho những kẻ kính-mến Ngài. »

Độc giả nghĩ thế nào? nếu đời người là ngắn-ngủi, sự chết bất-ngờ, ai nấy phải bước vào cõi đời đời để gặp Đức Chúa Trời, thì anh em có sẵn-sàng chưa? Anh em muốn gặp Đức Chúa Trời như con gặp Cha, hay tội hơn gặp quan Chánh án? « Ai tin Con (Chúa Jêsus) thì được sự sống đời đời, ai không chịu tin Con thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó » (Gi. 3 : 36).

Xin độc-giả nhứt định ngay kéo trễ.

Lá thư của người anh quân-nhân

Cây-đô, ngày... tháng... năm...

Tuyết, em

TỪ ngày anh thôi dạy ở trường Trung-học . . . để nhận lệnh nhập ngũ trường Võ-bị Thủ-Đức, đã gần hai năm rồi nhỉ! Hai năm trời tâm sự của người lính - chiến này ra sao? Còn em vẫn một thiếu nữ ngây-thơ, yêu đời, tung-tăng trong buổi học về, hớn-hở tung-bùng mỗi mùa xuân đến.

Tuyết ạ!

Tất cả ở đời này đều không có nghĩa, nếu ta thiếu một đức-tin. Chỉ có một đối tượng duy nhất của con cái Chúa, đó là Jêsus. Còn gì cao quý hơn, không một khuôn vàng thước ngọc nào đem ra so sánh được vì Chúa của chúng ta đã hạ mình rất thấp từ tột đỉnh vinh-quang xuống nơi thế-gian đầy tội-lỗi. Có đôi lần em lo cho anh, anh đã từng bảo em rằng «chúng ta đã có Chúa che chở, Chúa đã vì chúng ta — con cái Ngài mà đổ huyết trên thập-tự-giá.

Những sự xảy ra trong hai năm trời anh phục-vụ dưới Quân-kỳ là những gì đã chứng-minh sự bình-an của Chúa ban cho anh. Lòng yêu-thương của Ngài bao la lắm. Ngài là hiện thân cho sự công-bình, bác-ái, há chúng ta — tôi tớ Ngài không thấm-nhuần đức-tin mãnh-liệt ở Ngài ư?

Tuyết!

Từ ngày anh khoác bộ chinh-y, anh đã phiêu bạt giang-hồ như chim tung cánh. Mãi đến hôm nay mới nhận được thư em, lúc đọc anh hơi mỉm cười vì câu

hỏi ngây thơ của em : « Anh có lo lắng nhiều không? Có nhớ em luôn không? » Nếu em ở gần anh, anh đã củng vào đầu em mấy cái. Ai lại không nhớ em? Cô gái tuổi chưa đúng 18, ngày ngày ngoan ngoan cắp sách đến trường Đại học, về nhà nội trợ đảm đang, chủ nhật nào cũng đi hầu việc Chúa, kỳ thi Kinh-thánh nào cũng đứng đầu danh sách. Bây giờ anh trả lời câu hỏi thứ nhứt của em : « anh còn lo lắng gì nữa? » Anh đã từng nói : « Chúng ta có Chúa, Chúa che chở cho chúng mình. » Anh biết em cũng một đức tin như anh, nhưng lòng dạ phụ-nữ đôi khi vẫn còn những cái lo lắng vẩn-vơ nhất là trong lúc người thân yêu của mình đang trên vạn nẻo đường đất nước.

Anh không biết viết gì hơn, vì anh phải xếp ba lô, giày giép để mai lên đường trình diện đơn vị mới.

Đồng hồ chỉ 11 giờ đêm, anh lên giường nhắm mắt cầu-nguyện cho anh, cho em và các con cái Ngài ở khắp mọi nơi... Hẹn em thư sau.

Anh
Quốc - Mỹ

Một người thật hiểu biết về Đức Chúa Jêsus-Christ cầm bằng một thư-viện có đầy-đủ tài-liệu. Chúng ta phải là những chứng-nhân, chứ không phải là những trạng - sư của Chúa.

Bà C. T. Evans và hai con

THEO ĐĂNG CHRIST

Bà Colleen Townsend Evans

(tiếp theo)

Bà C. T. Evans được sự kêu gọi của Chúa từ bỏ địa-vị minh-tính màn-ảnh, lập gia-đình với một thanh-niên Tin-lành rồi cùng chồng hầu việc Chúa. Người ta xôn-xao rất nhiều về sự lựa chọn ấy của bà, nhưng bà quyết-định theo Đấng Christ.

Trong đời sống tin-kính cũng như trong chức-vụ, bà gặp phải một số nan-đề. Chúa đã giải-quyết những vấn-đề ấy cho bà. Ước-ao từng trái của bà sẽ giúp ích nhiều cho các con cái Chúa mà nhất là các bạn phụ-nữ.

Vấn-đề chúng ta sẽ thấy ở dưới đây là cách bà đối với những người bà không thích.

Bà nói : *Trong thâm-tâm, tôi không có oán ghét họ, nhưng tôi đã đề cho một vài cảm-nghĩ không tốt xâm chiếm lấy tôi, v. v. ...*

Mời Quý vị đọc lời của bà.

L. T. S.

TÔI tìm cách tránh những người đó. Nếu tôi gặp họ trong một phòng thì tôi đứng riêng một góc và họ đứng ở góc khác. Tôi không thể nào ngồi gần họ được.

Vấn-đề cuối-cùng, tôi tin chắc rằng các bạn đều gặp phải, ấy là những sự « gián-đoạn. » Từ khi chúng tôi về giữ chức vụ ở Hội-thánh ấy, tôi không thể làm việc theo chương-trình của tôi nữa. Tôi phải ủi quần áo, nhưng khi làm việc này thì chuông điện-thoại thường reo lên. Không phải chỉ reo lên một hay hai lần, nhưng reo đến năm, sáu lần như vậy. Và cứ như thế

thì cái giỏ quần áo ủi ấy không bao giờ hết được.

Ngoài ra bốn vấn-đề kể trên, tôi còn một vấn-đề quan-trọng bội phần hơn, ấy là thì giờ giao-thông với Chúa. Tôi rất mong muốn ở riêng một mình với Đức Chúa Trời trong một lúc nào đó. Tôi muốn cầu-nguyện, vì tôi chán cứ làm một Ma-thê mà chẳng bao giờ làm một Ma-ri như trong Tân-ước. Lạy Chúa, khi nào con mới có thể ở yên-tĩnh với Ngài trong vài giờ?

Đây là tất cả những vấn-đề của tôi, những vấn-đề rất tầm-thường, không có

gì đặc-biệt, nhưng cũng đủ để cất sự vui-mừng ra khỏi đời sống tin-kính của tôi.

Những lời giải - đáp hiện ra

Tôi quay về với lời Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời tự khải-thị cho tôi. Sự thắc-mắc của tôi về tư - cách đầy - tớ trong nhà và những sự lăm-bầm của tôi được Ngài dạy rằng: «Ta đã đến, không phải để được người ta hầu việc mình, nhưng là để hầu việc người ta.» Trong khi cầu-nguyện, tôi cảm giác rằng trong cương-vị một người vợ và một người mẹ, tôi đã có dịp tiện quý-báu nhất để noi gương Chúa.

Đấng Christ có phán: «Ta đã đến để hầu việc... và đầy-tớ không lớn hơn chủ mình.» Phận-sự của tôi trong đời này, ấy là để hầu việc, và tôi bắt đầu hầu việc ngay trong gia - đình của tôi.

Trách-nhiệm đầu-tiên của tôi đối với Đức Chúa Trời, ấy là làm vinh-hiến danh Ngài, ngay trong nhà tôi. Chúng ta có thể hầu việc Đấng Christ bằng tình thương, lời ngợi-khen và lời làm chứng của chúng ta, nhưng nếu lời chứng của chúng ta ngay trong gia-đình mình vô hiệu-quả thì Đấng Christ chưa vừa lòng đâu. Tôi nhận biết rằng, nếu tôi không có lời chứng tốt trong gia-đình tôi, thì tôi không có quyền làm chứng cho người ngoài. Tôi quyết - định trong lòng rằng nếu chồng tôi không phải là người đầu tiên nói rằng tôi sống như một con cái Chúa thì tôi sẽ không bao giờ mở miệng làm chứng giữa đám đông nữa.

Thật lạ-lùng mà thấy những gì do chỉ một thái-độ của mình có thể đem lại cho gia-đình. Nếu chúng ta làm việc gì cách miễn-cưỡng, tôi tin chắc rằng người chồng và gia-đình chúng ta muốn thà

chúng ta đừng làm còn hơn. Chỉ có Đấng Christ mới có thể giúp chúng ta làm việc cách vui mừng. Ngài là Đấng duy-nhất có thể cải-biến những sự lăm-bầm của chúng ta thành sự vui lòng hầu việc Ngài.

Lo về ngày mai

Vấn-đề thứ nhì, ấy là công việc tay chân. Tôi biết những lời hứa của Đức Chúa Trời về sự ban cho sức mới, như là «Họ đi tới, sức-lực lần lần thêm...», nhưng tôi không hiểu tại sao tôi chưa bao giờ nhận những lời hứa đó cho chính mình. Tôi bèn cầu-nguyện «Lạy Chúa, con thất-vọng lắm. Con nhiều công việc quá.»

Tức thì tôi hiểu ngay rằng một số công việc trong chương-trình của tôi không cần-thiết lắm. Đức Chúa Trời cho biết tôi muốn làm nhiều việc quá, trong nhiều hướng quá và lý-do ấy là tôi có nhiều tham-vọng. Nhưng những gì cần-thiết thật, những gì giúp ích cho đời sống vật-chất và tinh-thần của gia-đình tôi, tôi có thể làm được, nếu tôi không lo-lắng chi về ngày mai. Tôi phí sức chỉ để lo-lắng. Tôi nhận thấy phải áp-dụng cho đời sống tôi lời Đức Chúa Trời phán: «Sự khó-nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.»

Tôi khám-phá được rằng, nếu chúng ta để Ngài hành-dộng, không lo-lắng chi về ngày mai, thì Đức Chúa Trời sẽ luôn luôn ban cho chúng ta sức-lực để cần dùng cho ngày hôm nay. Tôi đã học sống «từng ngày một.»

Phải đối-xử cách nào với kẻ thù?

Và bây giờ, phải đối-xử với kẻ thù cách nào? Biết bao nhiêu lần các bạn đã nghe bà tín-đồ nào đó nói: «Phải, tôi

(Xem tiếp trang 28)

TRONG cuộc sống 33 năm ở trần gian của Chúa Jêsus, có một điều thuộc sinh hoạt của Ngài được các tác giả sách Tin-lành ghi lại nhiều lần, ấy là sự cầu-nguyện. Ngài thường lên núi cầu-nguyện riêng đến chiều tối và ở đó một mình. Ngài cũng có thói quen khi trời còn mờ mờ chờ dậy bước ra, đi vào nơi vắng vẻ và cầu-nguyện tại đó.

Chúng ta nhận thấy Ngài thường chọn một thì giờ yên-lặng, trong một địa-điểm vắng-vẻ, nhiều khi trên đỉnh núi cao, nhiều khi trong vườn không người. Ngài cầu-nguyện thường-xuyên và nhiều khi kéo dài thâu đêm. Những giờ yên lặng của Ngài đã ấn định sẵn. Trong Kinh-thánh khi nào các tác-giả chép về sinh-hoạt của Chúa trong một ngày cũng không quên ghi lại rằng kể từ lúc sáng sớm, Ngài đã lên gặp Đức Chúa Cha trước rồi mới bắt đầu công việc ; và sau mỗi ngày làm nhiều phép lạ hay đi đường xa, chúng ta cũng thấy chép rằng Ngài lên núi cầu-nguyện. Mặc dầu nhiều khi đoàn dân đông vây quanh có thể xâm chiếm thì giờ ấy của Ngài, Ngài vẫn tìm cách lìa xa họ để đến với Đức Chúa Trời. Chính sự cầu-nguyện này đã khiến những thì giờ ban ngày bận-rộn của Ngài, khi làm phép lạ, khi giảng dạy, khi đi những quăng đường xa hay khi chịu đau đớn, Ngài luôn luôn đầy năng quyền, Ngài luôn đắc thắng.

Ngài đã nêu một gương cầu-nguyện cho mỗi thanh niên chúng ta ngày nay.

Trong cuộc sinh hoạt hằng ngày, chúng ta sống và làm việc y như tất cả

mọi người khác, chúng ta cũng có những nhiệm-vụ, bổn-phận và biết bao công việc khác. Khi đi học, chúng ta có những chương trình ở trường, ở nhà, những giờ giải trí, những giờ đọc sách báo, những giờ đi nhóm lại v.v... Chúng ta từng kinh-nghiệm rằng biết hoạch định một chương-trình làm việc thì công việc tiến triển đều đặn, thứ tự và kết quả. Tuy nhiên nếu chương trình của thanh niên Christ không ấn định một giờ yên lặng thì tình trạng thuộc-linh của người ấy kể như đang bị dao động hay trôi nổi như những bọt nước, chẳng mấy chốc tan theo dòng sống của muôn cuộc đời không tin kính khác quanh mình. Bởi vì người ấy đã lo đầy đủ cho phần trau dồi trí thức, cho tương lai ngày mai, cho cuộc sống vật chất nhưng đã bỏ quên linh-hồn mình trong tình trạng đói khát nghèo khổ.

Đức Chúa Trời luôn muốn tương giao với các con cái của Ngài, Ngài vẫn chờ đợi chúng ta đến gặp Ngài. Chúng ta cần phải có một thì giờ để dành riêng trò chuyện với Ngài. Trong thì giờ ấy chỉ có chúng ta với Ngài, không một công việc nào được xen vào trong lúc ấy, không một lo lắng nào, không một cánh cửa nào của linh hồn được mở ra hướng về những vật chất ở đời, bởi vì thì giờ ấy là một thì giờ biệt ra thánh cho Ngài. Fénelon đã nói rằng: « Trong danh Đức Chúa Trời, tôi thiết tha kêu gọi các bạn hãy để sự cầu-nguyện nuôi linh hồn mình như thức ăn nuôi thân thể bạn. Hãy để những thì giờ cầu-nguyện đã ấn định sẵn, giữ bạn trong sự hiện-diện

của Đức Chúa Trời suốt ngày. Một thì giờ suy tưởng về Đức Chúa Trời tuy ngắn nhưng đáng quý sẽ làm mới lại toàn diện một con người, làm im đi những tiếng của tham vọng, cung cấp ánh sáng và cơ mưu trong những khó khăn, làm tính tình trở nên êm dịu, khiến người sống kiên nhẫn và đặt mình trong quyền sở hữu của Đức Chúa Trời. »

Philip Henry nói rằng : « Hãy đặt sự cầu-nguyện làm chìa khóa cho mỗi bình-minh và then cài cửa cho mỗi hoàng hôn. Cách hiệu quả nhất để chiến đấu với tội lỗi là quỳ xuống cầu-nguyện. »

Sau khi chúng ta đã định một thì giờ vào sớm mai hay đêm khuya, chúng ta có thể bắt chước Chúa Jêsus tìm một nơi vắng vẻ để tương giao với Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ vấp phải trở ngại là gia-đình đông người, chỗ ở chật hẹp. Tuy nhiên những giờ thật sớm mỗi buổi sáng, hay quá khuya về đêm có thể cho phép chúng ta ngồi xuống trước một cái bàn, mở Kinh-thánh ra đọc và cầu-nguyện mà không một tiếng ồn ào khuấy rối. Chúng ta phải xin Chúa ban nghị lực để dành những thì giờ riêng cho Ngài như vậy, chúng ta mới mong thành-công trong sự hiểu biết Ngài và có năng lực để phục-vụ Ngài.

Giờ yên-lặng phải dài độ bao lâu ? Đức Chúa Jêsus thường cầu-nguyện suốt đêm. Ông Martin Luther mỗi ngày để thì giờ dài 3 tiếng đồng hồ giao thông với Chúa. Còn chúng ta ? Có lẽ ít khi ai chịu để tới 30 phút để gặp Chúa ; nhiều khi chúng ta cầu-nguyện không đầy một phút ; trước khi nằm xuống ngủ hay trước khi đi học, đi làm buổi sáng chúng ta thường nhớ là phải cầu-nguyện, thế rồi vội vã cầu mấy lời xin Chúa tha tội hay cho sự bình an... Lời cầu-nguyện như thế, một mục-sư bảo rằng chẳng khác gì một cậu bé nghịch ngợm bấm chuông nhà hàng xóm rồi bỏ

chạy, không đưa lại ích lợi gì. Chúng ta không thể ấn-định một thì giờ áp-dụng chung, nhưng giờ yên lặng phải đủ dài để chúng ta có thể đọc Kinh thánh, suy-gẫm và cầu-nguyện.

Ông George Muller thường đọc Kinh-thánh trước rồi cầu-nguyện. Ông nói rằng theo thứ tự như vậy lời cầu-nguyện của ông trở nên linh-động và tươi mới mỗi ngày. Chúng ta nên noi theo gương ấy để mỗi ngày có thể ca ngợi Đức Chúa Trời những gì mình mới học về thuộc tính của Ngài và cầu xin Ngài những điều mà chúng ta vừa nhờ lời Ngài soi sáng nhận biết mình khiếm khuyết.

Sự đọc Kinh-thánh cũng phải theo một chương-trình nhất định, đừng gặp đoạn nào đọc theo đoạn ấy và cũng không nên chỉ đọc đi đọc lại những đoạn Thi-thiên, châm-ngôn mà mình ưa thích.

Hiện nay tìm trong tủ sách Tin-lành ta thấy có bao nhiêu tài liệu đọc Kinh-thánh, tuy nhiên sách Việt-ngữ chưa có tài-liệu nào tốt hơn những tập **CHÚ GIẢI KINH-THÁNH** Suy - Gẫm Hằng Ngày của Đoàn Đọc Kinh-Thánh quốc-tế. Tài-liệu này do những mục-sư trứ-danh trên thế-giới soạn thảo. Mỗi ngày chúng ta có thể đọc được một bài giảng ngắn sau khi đã xem một khúc Kinh-thánh và dùng phương pháp bồi linh tìm tòi học hỏi. Tài-liệu này vừa được dịch ra Việt-ngữ và phát-hành từng tập cho mỗi tam cá nguyệt. Các bạn nào muốn có xin liên-lạc với ông Mục-sư sở tại hoặc các trưởng ban thanh niên để mua đọc.

Sau khi đọc Kinh-thánh, chúng ta sẽ cầu-nguyện. Sự cầu-nguyện không phải chỉ là nhắc lại những điều bạn cần Đức Chúa Trời ban cho. Mục-sư Howard W. Guinness dạy rằng sự cầu-nguyện hằng ngày ít nhất phải gồm các mục sau :

Sự cảm tạ, sự thờ phượng, sự xưng

tội cho người khác; sự giao trọn một ngày mới cho Chúa cai quản.

Chúng ta có thể học Chúa Jêsus những cách cầu - nguyện thích đáng. Chúng ta không những chỉ cầu-nguyện đẹp ý Chúa, không theo ý muốn xác thịt mà còn phải kiên nhẫn, yên lặng chờ đợi Ngài. Bên cạnh biết bao nhiêu lời cầu - nguyện của Chúa Jêsus, của các người Thánh đã chép trong Kinh-thánh.

Sau đây là một số lời cầu-nguyện đã được ghi vào văn-liệu quốc-tế :

« *Lạy Chúa xin đừng để chúng con sống vô ích.* » John Wesley

« *Lạy Chúa, chúng con không cầu-nguyện Ngài ban sự yên tĩnh; chúng con xin Ngài ban cho chúng con sức lực và ân điển để đắc thắng sự bất hạnh.* »

Savonarola

« *Lạy Chúa, xin giúp chúng con làm chủ chính chúng con để chúng con có thể làm tội kẻ khác.* » Sir Alec Paterson

« *Lạy Chúa, xin giúp chúng con đừng khinh rẻ hay chống đối điều gì mà chúng con không hiểu.* » William Penn

« *Lạy Chúa Jêsus, xin khiến con biết sự vinh-hiến và sự dịu ngọt của danh Ngài trong kinh nghiệm hằng ngày của con, xin dạy con biết dùng điều ấy, trong sự khấn nguyện, để con cũng có thể giống như Israel, một anh hùng thắng hơn Đức Chúa Trời. Danh Ngài là giấy thông hành của con và giữ gìn con khi đi; danh Ngài là sự thỉnh cầu của con và bảo đảm sự trả lời cho con; danh Ngài là danh dự của con và bảo đảm cho con sự vinh-hiến. Danh Ngài đáng chúc tụng, Ngài là một trong miệng con, âm nhạc cho tai con, thiên đàng trong lòng con và Ngài là tất cả cho mọi điều gì thuộc về con.* » C. H. Spurgeon

Ông E. M. Bounds nói rằng: « Không có sự cầu-nguyện, đời sống tín-đồ trở

thành lạnh lẽo, hình thức và chết vì đã bị tước đoạt mất sự ngọt ngào và vẻ đẹp. Nhưng nếu gặp gỡ Đức Chúa Trời ở một nơi kín nhiệm, đi và trò chuyện với Ngài đời sống sẽ trở thành một lời chứng về sức mạnh thần linh mỗi người được ảnh hưởng từ đó phát hiện một tình yêu nồng thắm mà ai cũng nhận thấy. Như vậy chúng ta sẽ được sử dụng cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và công cuộc cứu chuộc đồng bào như Chúa chúng ta vậy. »

Thanh-niên Tin-lành Việt-nam đang hoạch định những bước tiến bộ về mọi mặt. Nhưng muốn tiến bộ về mọi mặt thuộc linh không phải cần có nhiều Hội-đồng phục-hưng, nhiều cuộc họp bạn nhận-nhập, nhiều tổ chức to lớn. Sự tiến bộ bắt đầu khi nào tất cả mọi thanh niên trong ban thanh niên biết thiết lập giờ yên-lặng để nhận được sức của Chúa. Giờ yên lặng sẽ là bậc thang đầu tiên để chúng ta đi lên những trình độ thuộc-linh khác. Từ đó chúng ta sẽ sống dưới sự chỉ đạo tử mĩ của Chúa và mỗi thành công trong đời sống riêng, công việc truyền giảng Tin-lành, công việc xây dựng Hội-thánh ngày mai sẽ được bảo đảm chắc chắn.

nquoitxetuci

XIN LỬA THÁNH

Ôi hỡi Chúa! Xin Ngài ban lưỡi lửa cho thương-yêu lan cùng tận đất trời lời binh-quyền vang-động khắp nơi nơi tỉnh-thức những hồn vùi trong giấc ngủ...

đề tiếng hát dâng cao tận rừng-rú khiến mùi thơm thiên-thượng thoảng trời xa

làm mê-si trời đạo-hạnh bao-la thỏa khát-vọng ơn thiêng-liêng mưa-móc

vũ-trụ hoan-ca, lời lời châu ngọc một mùa xuân bất-diệt cõi trần-gian nghe tâm-linh vui sống phút thiên-đàng vì Lửa Thánh ấm cuộc đời lữ-khách.

1964

THIÊN-QUANG

Chương - trình hằng tuần

trương ban

CH Ứ N G tôi đến nhà thờ chờ độ 10 phút thì các bạn trong ban trị sự cũng đến đủ. Chúng tôi bắt đầu cầu-nguyện, lần lượt mỗi người, ngắn và đầy đủ. Chúng tôi cảm tạ Chúa về chương trình tháng vừa qua, cả bốn buổi họp đều kết quả:

Buổi thứ nhất: Học Kinh-thánh.

Buổi thứ nhì: Làm chứng về các lời cầu-nguyện được nhậm.

Buổi thứ ba: Thuyết trình về đời sống David.

Buổi thứ tư: Chương-trình đầu năm (Giáo-sĩ đặc-trách Thanh-niên giảng).

Những buổi cầu-nguyện tối thứ năm có thêm nhiều người. Công-tác truyền bá Tin-Lành vẫn thực hiện dưới hình thức đi thăm từng toán hai người theo các địa chỉ ghi trên các bla sách nhỏ mà người chưa tin Chúa gửi về. Một số các anh chị khác làm chứng danh Chúa bằng cách gửi thơ trình bày Tin - lành cho các bạn. Các kết quả đều đáng cho chúng tôi ca ngợi danh Chúa, vì đó chính là những phước hạnh Ngài ban cho. Thì giờ cầu-nguyện chấm dứt. Anh thư ký bắt đầu ghi chép. Chúng tôi bàn luận về chương trình tháng sau.

— Xin các anh chị cho ý kiến về chương trình tháng này. Chúng ta có tất cả năm buổi họp.

— Tuần thứ nhất, theo tôi nên làm thực-tập chứng đạo.

— Thực-tập thế nào hả anh?

— Tôi xin phép các anh chị trình bày dài một chút. Tôi nhận thấy các anh chị trong ban thanh niên chúng ta thường than rằng: Rất muốn đi làm chứng, nhưng họ chỉ phát sách nhỏ thôi chứ thảo luận với người ngoại khó trả lời các câu hỏi họ nêu ra lắm. Có nhiều khi bị bẻ bác quá họ không sao làm việc cho kết quả được. Cũng vì vậy mà ban chứng đạo của chúng ta luôn luôn ít người. Tôi nghĩ rằng công việc gì cũng phải tập cho quen rồi mới thực hiện được, cho nên việc chứng đạo rất cần thực tập. Mục-đích của buổi thực-tập chứng đạo là khiến cho các bạn thanh-niên quen với những câu hỏi và những câu trả lời (lấy trong lời Chúa) hầu họ có thể mạnh dạn làm chứng danh Chúa.

Chúng ta sẽ mời ông Mục-sư làm cố vấn cho buổi họp. Một anh hay một chị sẽ ngồi ở ghế chủ tọa. Người ấy đã soạn sẵn một số câu hỏi mà người chưa tin Chúa thường đặt ra hay là những thắc mắc của chính người ấy. Người ấy sẽ đóng vai một người chưa tin Chúa, hỏi và bẻ bác cho đến khi câu hỏi được trả lời thích đáng. Các anh chị cử tọa sẽ cố gắng tìm trong lời Chúa những giải đáp thích nghi. Ai ai cũng phải tham gia vào cuộc thảo luận. Những câu hỏi sẽ liên hệ đến Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus, Đức Thánh-Linh, sự cứu-rỗi và về quyền năng Tin-lành v.v Nếu câu hỏi nào khó và sau khi các anh chị không tìm ra câu trả lời thì chúng ta sẽ mời ông Mục-sư Cố vấn chỉ-giáo.

— Anh có thể cho biết vài câu hỏi làm thí dụ không ?

— Dạ, thí dụ như :

Làm thế nào chứng minh có Đức Chúa Trời ?

Tại sao gọi là đạo Tin-lành ?

Đức Chúa Trời tạo nên người sao để cho phạm tội ?

Đạo Tin Lành và đạo Công-giáo khác nhau gì ? v.v.

Chúng tôi đồng ý tổ chức buổi thực-tập chứng đạo vào tuần lễ đầu tháng.

— Còn tuần thứ nhì ? Các anh chị có sáng kiến gì không ?

Chị thủ-quỹ suy-nghĩ một lát rồi nói :

— Tôi đề nghị thuyết trình về sự ĐỌC SÁCH. Hôm trước tôi được đọc một tài liệu trong cuốn 52 Workable Young People's

NGƯỜI TRAI CỦA CHRIST

Anh, tuổi trẻ
(Những người trai của Christ)
Như ngàn hoa tươi thắm
Dưới nắng hồng nghiêng cánh mím cười
Xuân
Nguồn sinh-lực trong Anh
Như dòng thác kiêu-hùng
Vang rền đờ nơi lòng sâu vực-thẳm
Bước chân Anh
Không vương màu âm-đạm
Không cách ngăn vì đau-khờ, u-sầu
Chí quyết-thắng hồn đầy tươi sáng
Đạp điêu-tàn
Anh phá đờ thương-đau
Giữa cuộc đời
Anh không bao giờ chán-nản
Mang tình thương của Chúa nhân-từ
Trang-trải khắp muôn phương
Tôi đón chào Anh
Trong niềm tin thắm-thiết
Những người trai
Mang dòng máu Tin-Lành
Đã phát-nguyên từ Jêsus-Christ
Đến muôn đời — cuộc sống mãi tươi xanh
vantuyen (nhattang)

Programs của ông T.W. Engstrom. Theo đó buổi thuyết trình về đề tài đọc sách sẽ do 3 người đảm nhiệm.

Người thứ nhất sẽ nói trong 10 phút về ích lợi và nguy hại của sự ĐỌC SÁCH. Người ấy sẽ trích dẫn lời Kinh-thánh và các danh-ngôn để minh chứng.

Người thứ nhì sẽ nói trong 10 phút về những loại sách nên đọc và những loại phải tránh.

Người thứ ba sẽ nói trong 10 phút giới thiệu những sách hiện có bằng Việt-ngữ của nhà Xuất-bản Tin-lành.

— Nhưng mà tôi sợ không có đủ tài-liệu.

— Chúng ta có thể nhờ Trung tâm Thanh - niên hay ông Giáo-sĩ đặc - trách Thanh-niên cung-cấp tài-liệu.

Thế là Chương-trình tuần thứ nhì đã xong. Còn tuần thứ ba.

— Tôi đề-nghị mời ông Mục - sư giảng.

— Tôi cũng đồng-ý như vậy. Nhưng đề-tài gì chứ ?

— Sự cảm dỗ Chúa Jêsus đã chịu.

— Vâng, đề tài ấy hay lắm. Nếu các anh chị đồng-ý cả, xin anh thư-ký ghi cho. Chúng tôi còn lại hai tuần. Mấy phút yên-lặng trôi qua. Chị ủy-viên chứng đạo nói :

— Tôi đề-nghị tổ-chức một buổi làm chứng về các kinh-nghiệm chứng-đạo.

— Nghĩa là sao ? xin chị cho biết rõ hơn.

— Chúng ta sẽ mời 3 người làm chứng về kinh-nghiệm cá-nhân truyền đạo của họ. Ba người ấy sẽ nói theo những câu hỏi nêu như sau :

1. Anh hay chị đã bắt đầu làm chứng đạo từ khi nào? Kể từ lúc tin-nhận Chúa?

2. Anh hay chị đã gặp những trở ngại nào trong khi nói về Chúa?

3. Anh hay chị kể lại một kỷ - niệm chứng-đạo đáng ghi nhớ nhất của riêng anh chị.

— Tôi thấy buổi họp như chị vừa trình bày rất ích-lợi và khuyến-kích các anh chị khác tham-gia vào việc truyền bá danh Chúa.

Ai cũng tán-thành ý-kiến của chị ủy-viên chứng đạo. Thế là chúng tôi chỉ còn lại tuần chót.

— Tôi đề-nghị nên mời một ban thanh-niên kế-cận đến nhóm với chúng ta.

— Tại sao chỉ mời có một ban thôi?

— Tôi thấy những cuộc họp bạn quá đông đảo nhiều khi vừa khó tổ-chức lại kết-quả không được như ý muốn. Nếu chỉ mời một ban thanh-niên bạn đến nhóm, buổi họp sẽ vừa ấm cúng, vừa thân-mật hơn, các anh chị có dịp trao đổi kinh-nghiệm dễ-dàng.

— Tôi đồng ý với anh và xin anh cho biết nội dung chương-trình.

— Chúng ta sẽ đặt tên chương-trình là buổi họp THÂN-HỮU và mời một Giáo-sĩ giảng.

— Thế thì buồn lắm. Có hát không?

— Có chứ! Chúng ta sẽ hát rất nhiều, nhưng không trình bày một bản thánh ca nào cả. Chúng ta sẽ dùng những đoạn ca trong thánh ca để mỗi người vui vẻ ca ngợi Chúa. Sau đó chúng ta sẽ đọc Kinh-thánh.

— Anh thư-ký lo đỡ Kinh - thánh nhá? Anh có nhiều tài-liệu lắm mà. Anh còn giữ mấy cuốn Lãm-đạo của trung-tâm Thanh-niên Tin-lành phát-hành không? Trong ấy đầy đủ lắm. Chúng tôi đồng-ý mời một ban thanh-niên nhóm chung để

cùng thờ-phượng Chúa, học về lời Chúa cùng là trao đổi những kinh-nghiệm thuộc linh. Chúng tôi lại quyết-định dùng một số tiền để mua một món quà nhỏ cho mỗi anh chị trong buổi họp Thân-hữu sắp tới.

Chương-trình 5 tuần đã có đủ. Chúng tôi sẽ phổ-biến trong tuần tới và mời các anh chị chuẩn-bị tham-dự. Nhìn qua, chúng tôi thấy năm buổi họp sắp tới sẽ do hơn 10 anh chị thực-hiện, chưa kể các nhân-viên ban trị-sự.

Buổi bàn luận chấm dứt lúc 22 giờ. Chúng tôi ra về, sau khi phân công mỗi người trong việc chuẩn bị cho chương-trình. Chúng tôi chờ đợi thành quả của các buổi họp sắp tới. ☺

TIẾNG NÓI PHỤ - NỮ

(Tiếp theo trang 22)

thương bà X. lắm, nhưng tính-tình bà ta không hợp với tôi. Chúng tôi sẽ hiểu nhau hơn nếu chúng tôi ít đi lại với nhau.»

Đức Chúa Trời cho tôi biết, nếu tôi có những ý-nghĩ như vậy thì tôi không thật lòng theo Ngài. Tôi phải gọi sạch những tư - tưởng đó, và Đức Chúa Trời chỉ tôi điều phải làm qua một câu trong Bài giảng của Chúa Jêsus trên núi: «Hãy chúc phước cho kẻ nguyện-rửa các người, hãy làm điều lành cho kẻ ghen - ghét các người...» Trong thời-gian suy-gẫm và cầu-nguyện đó, tôi tưởng chừng như nghe tiếng Đức Chúa Trời phán với tôi: «Nếu ta quay mặt khỏi con thì sao? Con sẽ nghĩ gì nếu ta nói với con: Con dễ thương lắm nhưng con không hợp với ta, con có làm nhiều chuyện buồn lòng ta, ta sẽ quay mặt đi khỏi con. Ta há không có bảo con phải đối-xử với kẻ khác như chính ta đã đối-xử với con sao?»

(Còn tiếp 1 kỳ nữa)

MỘT DƯỢC DỊCH

Dâng gì lên Chúa

Của em Hoàng-Thu
Cây Nho 23 - Đalat

ANH nắng đem lại cho mọi người hơi ấm sau một đêm trời khá lạnh. Tôi vui đùa với chú chó Luci trong ánh nắng ban mai. Bỗng tôi thấy từ xa, một đoàn dân đông đang tiến lại gần.

— Đúng rồi, Chúa Jêsus! Tôi kêu lên kinh-ngạc hòa lẫn sung-sướng

Gặp được Ngài đó là điều tôi hằng mong-ước. Vui mừng quá tôi quên cả xin phép mẹ tôi để đi theo Ngài. Tôi theo Ngài để được nhìn gương mặt nhân-tử của Ngài. Tôi theo Ngài để nghe Ngài nói về thiên-đàng, để xem những phép lạ của Con Đức Chúa Trời.

Nhưng kìa mẹ tôi đang chạy và gọi tôi, trên tay người đang cầm một vật gì. Chắc người không cho tôi đi, vì tôi chưa xin phép người. Hay người gọi tôi về đi mua vài vật cần dùng? Chắc người sẽ giận lắm khi đuổi kịp tôi? Nhưng trái hẳn với ý tôi nghĩ, mẹ tôi âu yếm nhìn tôi và nói:

— Sao con đi mà không cho mẹ biết, mẹ không ngăn trở con đâu, vì con đi lãnh phước Chúa. Con đem theo năm cái bánh và hai con cá này mà ăn kéo dài.

Tôi vui mừng quá đôi, chỉ biết hôn người để tỏ lòng biết ơn và nỗi vui mừng của tôi.

Từ sáng đến giờ chúng tôi được thấy nhiều phép lạ và được nghe nhiều về

nước Đức Chúa Trời. Lòng tôi sung-sướng nghe lời Ngài dạy dỗ, hồn tôi hướng về thiên-quốc thắm nguyện: « Cứu-Chúa ơi, con biết con là người có tội. Con tin chắc Ngài tha tội cho con rồi, vì tình thương của Ngài. Con biết Ngài rất thương yêu con trẻ, con muốn dâng lên Ngài những gì con có nhưng, Chúa ơi, con còn nhỏ, không có gì để dâng Ngài ngoài tấm lòng của con, xin Ngài ngự trị... »

Tôi ngược lên nhìn Ngài, kìa Chúa cũng đang nhìn tôi với tia mắt vui-mừng lẫn yêu-thương.

Bóng chiều đã ngã, hoàng-hôn trải trên vạn-vật. Các môn-đồ đến cùng Ngài xin cho dân chúng về, vì mọi người đều chưa ăn. Song Ngài phán cùng môn-đồ rằng: « Chính các ngươi hãy cho họ ăn. »

Cho họ ăn ư? Đoàn dân đông quá, ở đây không có chợ cũng chẳng có quán làm sao mua đủ thức ăn cho hàng mấy ngàn người, chưa kể đàn-bà và con trẻ?

À đúng rồi, tôi phải dâng Ngài tất cả bánh và cá của tôi. Với quyền phép của Con Đức Chúa Trời, tôi tin chắc mấy chiếc bánh nhỏ bé này sẽ giúp mọi người được no-nê...

Đoàn dân ăn xong còn lại 12 giỏ đầy. Thật quá sức tưởng-tượng của tôi về quyền-năng lạ-lùng của Chúa. Ngài thật

là Đức Chúa Trời cao-cả, tình thương của Ngài thật bao-la. Riêng tôi sung-sướng vì lời thăm-nguyện của tôi đã thấu đến Ngài « Con dâng lên Ngài những gì con có, con dâng tất cả không giữ mảy-may vì tình yêu của Ngài,... »

Hoàng-hôn ngập cả không-gian từ bao giờ... Sương khuya buông rơi, tiếng gió vi-vu hòa lẫn giọng ca bổng-trầm của loài côn-trùng tạo thành khúc nhạc tôn-thờ Đấng Quyền-Năng Cao-Cả...

VƯỜN CÂY XANH GIẢI-TRÍ.

1) GIẢI ĐÁP CÂU ĐỐ SỐ THÁNG 4

- 1) Giô-ên 2 : 13.
- 2) Esai 11 : 2.
- 3) Esai 8 : 9.
- 4) a) Gia-sô-bê-am I Sử-ký 11 : 11
b) A-bi-sai II Sa-mu-ên 23 : 18
- 5) II Cô-rinh-tô 11 : 26.

DANH-SÁCH CÁC EM ĐÁP TRÚNG

5 Câu : Nguyễn-hữu-Thiện, Phan-thị-Bê (Nhatrang) Đoàn-trung-Chánh (Sai-

gòn) Nguyễn - xuân - Phước (Hội-an) Nguyễn-hoàng-Hải, Nguyễn-hoàng-Long, Lê-thị Ánh-Tuyết, Lê-thị Ngọc-Sương, Lê-trường-Sơn (Bàn-Cờ).

4 Câu : Nguyễn-đình-Tổn, Nguyễn-thị Hồng-Tuyết (Di-Linh), Nguyễn-hoàng-Hung, Trương-thị-Thanh, Tôn - nữ-thị Ngọc-Dung, Trương-thị-Dân, Nguyễn-hiếu-Liêm (Bàn-Cờ).

2) CÂU ĐỐ KỲ NÀY :

Của em Nguyễn-xuân-Phước (Ôlive 12 — Hội-an)

- 1) Tổ-phụ kẻ rèn khi-giới bằng đồng và sắt là ai ?
- 2) Bà Hoàng-hậu nào bị chó ăn thịt ?
- 3) Trong các sách tiên-tri, chỗ nào chép : « Người Công-bình sống bởi đức-tin » ?
- 4) Giăng-Báp-tít ăn gì trong đồng vắng ?
- 5) Ai là thân-mẫu Môi-se ? (Dân...)

Hộp-thư VCX Em Tạ-chinh-Tâm Quảng tín. — Em là Cây Olive 18. Em muốn gửi bao nhiêu câu đố cũng được, nhưng mỗi kỳ chỉ đăng có giới-hạn. Mong được bài của em.

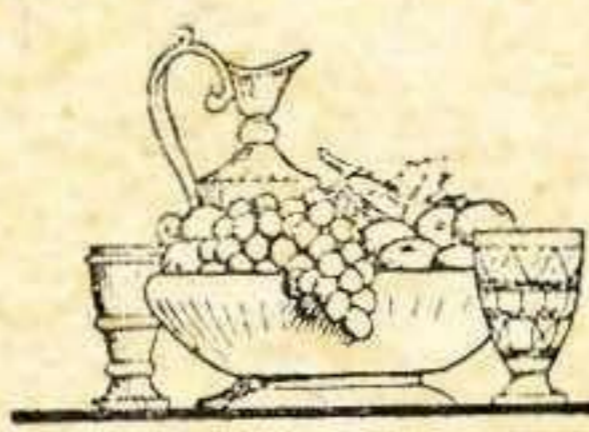
LỜI SỐNG ĐỒN VANG

(Tiếp theo trang 6)

đang nghi đây có phải là vì Hội-thánh không? Ta đang vì Hội-thánh mà sống không? Ta có làm gì tổn-thương cho Hội-thánh không? Ta nên nhớ rằng Đức Chúa Jê-sus, nếu tái-lâm giờ này, Ngài trình-diện ta thì Ngài có thể nói : « Đây là Hội không vết, không nhăn, nhưng thánh-sạch không chỗ trách được » chẳng?

Chúa còn chậm đến vì chưa trình-diện được ta với Đức Chúa Trời như thế. Ta cần phải làm như Ha-ba-cúc là cứ chôn chân nơi đồn-lũy để chờ-đợi sự giải-đáp của Chúa.

Có khi chúng ta tưởng rằng chờ-đợi như thế Hội-thánh sẽ bị hại, nhưng Đức Chúa Trời lại thường dùng sự hoạn-nạn mà ban phước cho Hội-thánh của Ngài, như sự bắt-bớ trong thời-kỳ Hội-thánh đầu-tiên làm cho con cái Chúa tan-lạc nhưng nhờ đó họ có dịp lớn lên rồi trở lại họp một Hội-đồng lớn như chúng ta đã biết.

N.T.H thuật

Đức tin của thân-phụ tôi

Bài của H. G. Edey, Jr.

NHỮNG vệt bùn và bụi bặm phủ đầy những cây chuối rừng dọc hai bên con đường tiến vào rừng sâu báo cho biết đã có xe cộ trở lại Batu. Xe cộ nói lên ý nghĩa hoạt-động, công việc, nhưng tại miền rừng thẳm này, xe-cộ còn mang những ơn phước lớn-lao cho dân bản-xứ dưới hình-thức Kinh-thánh, sách đạo và « tract » chứng đạo.

Giữa những luồng bụi mù bao quanh con đường núi hiểm-trở, chúng tôi kiên-nhẫn phân-phát hàng ngàn sách-vở và báo-chí về đạo Chúa cho tất cả hải-đảo của xứ Cộng-Hòa Indonesia. Tín-đồ tại xứ này rất nôn-nả trông đợi được đọc sách báo chứng đạo. Từ đảo này qua đảo khác, từ thành-thị cho đến thôn-quê, các công-chức học-sinh cho đến những người đánh xe bò đều hân-hoan nhận sách báo và chăm-chú học-hỏi rất cẩn-thận.

Trong mấy năm gần đây, chính-quyền Indonesia đã thành-công lớn-lao trong việc đánh bại nạn mù chữ. Từ 95% của dân số 97 triệu người Indonesia mù chữ nay chỉ còn lại độ 40%. Do đó, nhu-cầu sách báo càng tăng nhanh chóng không thể tả. Và đây thật là một dịp tiện lớn cho công việc truyền giảng Tin-lành bằng những phương-tiện sách báo. Vì 90% dân chúng Indonesia và tín đồ Hồi-giáo!

Tại Indonesia có lối 300 giáo-sĩ Tin-Lành ngoại quốc, trong số chỉ có một ít người chuyên trách về văn hóa vụ. Riêng gia-đình tôi được hân-hạnh phụ-trách công-

tác này. Chúng tôi đã phân-phát trên 650.000 sách Tin-Lành bằng 131 thổ ngữ cho toàn xứ Indonesia. Trụ-sở Văn-hóa Tin-Lành của chúng tôi đặt tại Batu.

Trước khi đảm-nhận công-tác văn-hóa Tin-Lành, chúng tôi là những giáo-sĩ tiên-phong tại Bornéo và Sumatra. Tại đây, tôi nhận thấy nhiều thanh-niên thiếu-nữ nhờ dịch thuê sách Tin-Lành mà đã trở lại tin Chúa. Có trên 30 người sau đó đã ghi tên nhập học Trường Kinh-Thánh để chuẩn-bị cho chức-vụ truyền-giảng Tin-Lành và chôn dất bầy chiên của Chúa tại xứ họ.

Những sự-kiện trên mở mắt cho tôi thấy một viễn-tượng tốt đẹp trong việc truyền-giảng Tin-Lành bằng phương-tiện văn-hóa tại Indonesia. Những điều đó cũng gợi lại cho tôi về gương sáng của một người : **ấy là thân-phụ tôi.**

Khi còn là một thanh-niên tại nước tôi là xứ Thụy-Sĩ tôi mơ ước nhiều điều khác hơn là đi giảng Tin-Lành ở ngoại-quốc. Tôi ao-ước trở thành một nhà thực-vật-học đi nghiên-cứu thảo-mộc tại các miền rừng núi xa-xăm! Khi theo huấn-luyện quân-sự, mục-tiêu của tôi lại là trở thành một sĩ-quan huấn-luyện viên của quân-đội Thụy-Sĩ. Tôi không hề có một ý-định nào về công việc cứu-rỗi linh-hồn nhân-loại hay nói trắng ra, tôi hoàn-toàn chống lại Tin-Lành. Nhưng, Đức Chúa Trời, qua lời cầu-nguyện và đời sống tin kính mạnh-mẽ của cha tôi, đã thay đổi

cuộc sống tôi một cách hoàn-toàn : từ những tham-vọng ích-kỷ đến sự hầu việc trọn-vẹn cho Ngài.

Tôi còn nhớ rõ, một ngày kia, cha tôi đã nói với mẹ tôi trong một bữa ăn như sau : « Ngày mẹ này, chúng ta không thể ích-kỷ được. Rất đông người khác trên thế-giới đang thiếu những điều mà chúng ta có dư. Chúng ta phải chia-sớt bánh hằng sống cho họ. »

Câu « Không thể ích-kỷ được » đã nói lên thái-độ hy-sinh của cha tôi và lòng sốt-sắng ham muốn của người trong việc đem linh-hồn về cho Christ. Chẳng những nói thôi, người còn khuyên giục những người khác để dành tiền bạc cũng như người hằng làm vậy. Tiền bạc dành dụm được, cha tôi đem xử-dụng vào việc giúp đỡ các giáo-sĩ và in sách báo chứng đạo.

Một điểm còn ghi nhớ mãi trong cuộc đời niên-thiếu của tôi là mỗi chiều thứ bảy khi tôi đi đón cha tôi tại nơi làm việc. Thay vì đi dạo phố, cha tôi dắt tôi đi thăm các tù-nhân tại khám-đường thành-phố. Người phân-phát sách chứng đạo cho từng tù-nhân và làm chứng những kinh-nghiệm cá-nhân của người cho họ. Thứ bảy này qua thứ bảy khác, cha tôi và tôi nắm tay nhau đi viếng thăm họ. Tôi là người bạn đồng-hành của cha tôi trong công-tác chứng đạo mà luôn luôn tôi đọc được sự sung-sướng của người qua tia mắt long-lanh cảm-động.

Nhà thờ Hội-Thánh Lê-Chí (Pleiku)

Thân-phụ tôi thường để riêng rất nhiều thời-giờ cầu-nguyện với Chúa cho công-cuộc truyền-giáo trên khắp thế-giới. Tôi tìm thấy trong quyển Kinh Thánh của người một mảnh giấy ghi tên 111 Giáo-sĩ và 24 Hội truyền-giáo mà ông hằng cầu-nguyện mỗi ngày xin Chúa cung cấp mọi phương-tiện cho họ.

Cha tôi cũng luôn luôn cầu-nguyện cho tôi sớm noi gương người. Lúc ấy, đời sống của tôi là những hoạt-động thể-thao ngoài xã-hội như trượt tuyết, leo núi, bơi lội, đua xe v. v... Lối sống của cha tôi đối với tôi lúc ấy dường như chật hẹp quá, nhàm quá ! Tôi muốn hoạt-động hơn, làm công-tác vĩ-đại hơn !

Nhưng cha tôi vẫn giữ nguyên lời cầu-nguyện về tôi. Khi tôi học xong bậc Trung-Học, thì cha tôi bảo rằng ông sẽ lo đủ tiền cho tôi học y-khoa nếu tôi hứa sẽ phục-vụ cho công-việc truyền-giáo sau khi tốt-nghiệp. Tôi từ-chối và nhất-định chỉ hiến thân cho khoa-học mà thôi.

(Còn tiếp 1 kỳ nữa)
HOÀNG - BẢ - Dịch

Hồi tưởng ơn Chúa ban cho Hòa Hưng
sau một cơn sốt

✠ ✠ ✠

C HÚNG ta thường nghe rằng, tình yêu thương không thể vắng bóng trong mọi sinh hoạt và tình yêu thương còn là dịp tiện để biểu lộ mọi vẻ đẹp của mình, nếu ta có tình yêu thương.

Cũng như đôi bạn hữu kia, sau bao ngày chung sống, hai mái đầu xanh gần như ruột thịt. Họ hi vọng rằng không gì có thể phân rẽ được...

Nhưng cuộc sống ở đời nào ai có ngờ, bất đắc dĩ họ phải chia ly trong cảnh đau buồn luyến tiếc không nói nên lời, mặc dầu lòng họ nặng tình thương nhớ.

Lúc phải xa nhau, ngày ngày họ lại hồi tưởng những kỷ niệm vui buồn mà họ cho là quý báu nhứt và chẳng bao giờ hư mất.

Nhưng Cứu Chúa Jêsus Christ của chúng ta là người Bạn chí thân, Ngài không bị hư mất cũng chẳng hề xa cách và tình bằng hữu của Ngài không bao giờ phai mờ ; Ngài đã gánh hết mọi tội lỗi của chúng ta qua Thập tự giá và qua Huyết Ngài, vì trong ta có biết bao nhiêu việc vui buồn và bao nhiêu lần đau khổ làm tổn thương nhau, đã khiến cho Thân Ngài lại bị đau đớn.

Nhưng trước khi chịu lên Thập tự giá, Đức Chúa Jêsus đã là một người Bạn chí thân, cũng là người Bạn vì bạn hữu mà phó sự sống mình. Trong lúc ấy, Ngài không đòi chúng ta một kỷ vật vui buồn chóng qua. Trái lại, Ngài đòi

chúng ta : « ... **Hãy làm điều này để nhớ ta.** »

Trong bao canh trường suy nghĩ, tự nhủ mình đã làm gì để ghi nhớ tình bạn với Chúa ? Hồi tưởng những gì đã qua... Và những việc chúng ta phải làm để Thân Ngài khỏi bị bề ra một lần nữa. Phải chăng chúng ta đã và cứ làm buồn cho người Bạn yêu mến của ta và khiến cho các chi thể của Thân Ngài bị đau đớn triền miên ? Trong khi ấy, chúng ta (tôi) tự hào rằng mình là thiên tử, song thử kiểm điểm xem thiên tử ấy có giống Thiên Phụ từ ái mình chút nào chẳng ? Nếu ta không giống Thiên Phụ mình, thì thật đáng buồn thay mà chính Đức Chúa Cha đau buồn hơn hết vì thấy con cái Ngài không giống Ngài tí nào cả. Viết đến đây tôi nhớ lại câu chuyện ngụ ngôn Miền Rừng của Bác sĩ Paul White :

« Con dê muốn trở thành sư tử. »
Dê với con vật cố vấn của nó. Dê hỏi :
« Làm thế nào loài dê có thể trở thành sư tử ? »

« Này, cố vấn nói, có bốn luật đề cho dê trở thành sư tử. Trước hết, phải ĐI nơi nào sư tử đi. Phải LÀM những việc sư tử làm. »

Con dê gật đầu nuốt nước miếng.
Cố vấn lại nói tiếp :

« Muốn trở thành sư tử : Phải NÓI những lời sư tử nói. » « Sau hết, phải ĂN những gì sư tử ăn, thì chú mày mới hòng trở thành sư tử. »

« Đi... những nơi sư tử đi ! ? »

« Làm... những việc sư tử làm ! ? »

« Đi, Làm, Ăn, Nói... ? ! »

Qua câu chuyện kể trên, tôi đau buồn tự nhủ « mình là thiên tử ? » — con cái Chúa. — nhưng đã bước đi nơi mà Thiên Phụ sai đi ? Đã làm những việc Thiên Phụ truyền bảo ta làm ? Đã nói những lời chính Thiên Phụ truyền phán chưa ? Đã ăn những thức Thiên Phụ muốn ta ăn chưa ? Và v.v...

Tôi cứ mài miệt những tiếng : Đi, làm, ăn và nói cách nào cho xứng hợp với những điều ta đã tin !

Cảm tạ ơn Chúa, ngày kia, tôi đi làm với chiếc xe cũ kỹ, khi đến ngã ba, cách nhà vài trăm thước, lúc ấy xe cộ chằng chịt đủ loại. Song cũng có vài xe hai bánh phóng nhanh..., một trong những chiếc xe ấy va nhằm xe tôi, mà lỗi hoàn toàn về phía anh ấy, song Chúa cho tôi giữ được sự bình tĩnh và liền hỏi anh ta có hề gì chẳng. Việc này lẽ phải về phía tôi, tôi có thể sân si và có đủ lý do buộc anh ta xin lỗi hoặc

bồi thường mặc dầu rất ít. Nhưng Chúa cho tôi bài học rằng : « Con chó cái lầy, vì tối nay con phải cai trị cuộc họp... có lẽ anh ấy có dịp đi qua trước nhà thờ và nhìn thấy con... nói, và ngày mai con phải hướng dẫn một ít ban viên Chứng Đạo đi nói về danh ta và lúc bấy giờ con sẽ đi ngang trước nhà anh chủ chiếc xe hai bánh đã đụng nhằm xe con... »

Cảm tạ ơn Chúa, lời Ngài phán dạy trong sách Khải huyền : « Vậy hãy nhớ lại người đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm lại những công việc ban đầu của mình ; bằng chẳng vậy, ta sẽ đến cùng người, nếu người không ăn năn thì ta sẽ... ! » (2 : 5).

Đây là một trong nhiều trường hợp Chúa đã dạy tôi qua lời của Ngài, đã khiến tôi vui mừng lẫn cả run sợ vì cảm biết rằng Chúa hằng theo dõi mình luôn, nên tỏ lòng kính mến và biết ơn cùng khen ngợi quyền năng lớn lạ của Ngài.

Nguyễn Minh (Hòa Hưng)

KHÔNG CÒN HOÀI - NGHI NỮA

Thế-kỷ 18, có một làn sóng hoài-nghi lôi cuốn Anh-quốc đến nỗi khắp nước một số lớn lẽ-thật về Cơ-đốc-giáo bị công-khai chối bỏ và kích-bác cách chua-cay. Hai lãnh-tụ của phong-trào này là Lord Lyttleton và Gilbert West. Hai ông quyết-định cùng nhau đả-phá hoàn-toàn Cơ-đốc-giáo bằng cách chứng-minh hai việc này :

1) Đấng Christ không sống lại từ mồ-mả.

2) Phao-lô đã bị ngắt trí trên đường đi đến thành Đa-mách và chẳng hề nhìn thấy Đấng Christ phục-sanh.

Hai nhà bác-học đã đề một năm tròn cần-cù chuyên-chú làm các việc đã sắp đặt. Sau đó họ gặp nhau. Ông West đảm-nhận chứng-minh việc đầu, đã phải thú thật với bạn ông rằng sự tìm-tòi nghiên-cứu đề xua tan bóng tối nghi-ngờ và khiến ông tin rằng Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại. Còn Lyttleton thì nhìn nhận rằng ông không có kết-luận nào khác hơn là Phao-lô thật đã thấy Chúa và trở lại đầu-phục Ngài. Cả hai nhà nghiên-cứu đã hết nghi-ngờ và trở nên những tín-đồ sốt-sắng. Cả hai đã viết sách về chính tôn-giáo mà trước kia họ đã tìm cách hủy-diệt.

Những ai cười nhạo Kinh-thánh và phủ-nhận lẽ thật trong Kinh-thánh thì thường dốt-nát về nội-dung Kinh-thánh. Họ chẳng thể cứ nghi-ngờ mãi nếu họ đọc Kinh-thánh và tra hiểu các đoạn khó. Mở trí mở lòng ra đề tìm kiếm lời Đức Chúa Trời sẽ đem lại đức-tin vì Kinh-thánh quả thật là lời Đức Chúa Trời.

GIẢI ĐÁP CÂU ĐỐ KINH-THÁNH

(đăng trong Thánh-Kinh Báo tục bản số 141)

1. Đức Chúa Jê-sus - Christ (Giăng 11 : 9).
2. Đất Ê-lim (Xuất. 15 : 27).
3. Ma-na-se (II Sử. 33 : 1).
4. Ê-li-sê (I Vua 19 : 19).
5. Mòn-đồ ở thành Ê-phê-sô (Công. 19 : 1-7).
6. A-hi-gia (Vua 11 : 30).
7. Vợ của người Lê-vi (Quan-xét 19 : 1-29).

Đáp đúng trọn 7 câu :

Phạm Quang-Minh, K. B. C. 3192, K'won, K.B.C. 4075, Hoài-Linh, Gò-đen. Đặng-văn-Đàng, Gò-công. Hồ-thị-Hiệp, Dalat. Lê - anh - Dũng, Võ - hồng - Mai, Nguyễn-thành-Đương, Nguyễn-thị Hồng-Loan, Vĩnh-long. Phạm-hữu-Cơ, Nguyễn-xuân-Phước, Hội - an. Hồ-phước-Nuôi, Đông-phú, Thiếu-úy Phạm-phú-Hối, KBC 4311. Huỳnh - văn Arôn, Vĩnh - long, Huỳnh-khương-Ninh, An-lạc-tây, Trần-việt-Hoàng, Mỹ-luông. Trương-thị Thanh Thủy, Dalat. Nguyễn-thị Hồng-Vân, Mỹ-luông.

Đáp đúng 6 câu :

Nguyễn-Tân, Kỳ-phú. Hồ-ngọc-Thanh Phong - dinh. Đặng-tin-Trung, Trần-văn-Thức, Phước-long. Lê-hữu-Còn, Cần-đước, Nguyễn-thị-Chung, Dalat. Võ-thị-Hiệp, Trần-mỹ-Lệ, Cần-thơ. Hoàng-Nga, Ba-tri, Nguyễn-văn-Kiệt, K. B. C. 4765. Đặng-thị Thanh-Thúy, Lệ - chi. Phan-minh - Đức. Pleiku. Trương-văn-Luân, Chương-thiện. Nguyễn-thị Thanh-Tâm, Châu - phú. Nguyễn-văn-Công, Nguyễn-thị-Nhàn, Võ-hữu-Trung, Cô nhi viện

Tin - lành Nha - trang. Nguyễn - thị - Thuận, Huỳnh-Qua, Hồ-thái-An. Chiên-đàn. Hồng-Phúc, Giáo-đức. Lê-tân-Quán, Vĩnh-phước (Nha-trang). Trần-hữu-Chín Cô-nhi-viện Tin-lành Nha - trang, Võ-thanh-Liêm, 63, Nguyễn-trung-Long Mỹ-tho, Huỳnh-lệ-Châu, Nguyễn-triệu-Phú, Phong Dinh, Jacqueline Thiên-Ân, Sa-giang.

Đáp đúng 5 câu :

Nguyễn-Bốn, Di-linh, Phạm-thị Mỹ-Nữ, Ban-mê-thuật. Nguyễn - thị - Thi, Nguyễn-tân-Việt, Lê-văn-Dương, Chiên-đàn. Phan-Phẩm, Vũng tàu, Nguyễn-thị-Năm, Hộp thư 73, Nha-trang, Võ-thị-Đào, Phan-rang, Mai-xuân-Lang, Bạc-liêu, Mai-thị Kim-Hoa, Quế-son.

Đáp đúng 4 câu :

Nguyễn-hữu-Bình, Ba-xuyên.

Đáp đúng 3 câu :

Mai-thị-Lòng, Phong-dinh.

Đáp đúng 2 câu :

Đặng-trung-Tin, Biên-hòa.

CÂU ĐỐ KỶ NÀY

Của NGUYỄN-TÂN Kỳ-Phú

Dưới đây là những câu đố Kinh-thánh, mỗi câu đều có con số 3. Vậy xin quý bạn giải đáp giúp bằng cách trưng dẫn Kinh-thánh :

- 1) Ai có 3 con trai đều là tôi tớ của Đa-vit ? Tên 3 con trai đó là gì ?
- 2) Ai đánh con lừa của mình 3 lần ?
- 3) Hai dân nước nào không có giặc trong 3 năm ?
- 4) Vua nào đánh Vua nào 3 lần và khôi phục các thành của Y-sơ-ra-ên ?
- 5) Về đời vua nào có một ách cơ-cần trong 3 năm liên tiếp.
- 6) Một câu Kinh-thánh nào thuộc sách Tiên-tri có chép 3 lần chữ « Công-bình » ?
- 7) 3 người nào chỉ cứu được linh-hồn mình ?
- 8) Ai cầu-nguyện 3 lần để xin Chúa điều gì ?

(Xem tiếp trang 39)

● ĐÀ-NẴNG

Tạ ơn Chúa, chúng tôi đã xin được một số đất để xây cất nhà thờ tại Cẩm-lệ thuộc quận Hòa - vang (Quảng - Nam). Chiến dịch giảng Tin-lành được phát-động tại đây từ đêm mùng 9 đến 18 tháng 3 năm 1964, mỗi đêm có hai ba trăm người đến nghe giảng. Sau 10 đêm có 15 người trở lại tin Chúa. Hội-thánh chúng tôi càng vui-mừng tạ ơn Chúa hơn nữa, là được Chính-quyền chấp-thuận cấp cho Hội-thánh chúng tôi 5 lô đất tại xã An-Hải (thuộc Khu Đông-giang Đà-nẵng) để xây cất nhà thờ nhánh. Chúng tôi đã cử-hành lễ đặt viên đá góc nhà thờ vào lúc 4 giờ chiều ngày 1 tháng 4 năm 1964, đồng thời khai-mạc chiến dịch giảng Tin-lành tại đây. Đến dự buổi lễ, ngoài các Mục-sư Truyền-đạo ở

các Hội-thánh lân-cận, còn có quý vị Chủ-nhiệm, Phó Chủ-nhiệm, Ban Trị-sự địa-hạt Bắc Trung-phần, các sĩ-quan Việt Mỹ, ông Đại-diện Đại-tá Thị-trưởng Đà-nẵng, các cấp Quân Dân Chính, quý Giáo sĩ và một số đồng con-cái Chúa. Tại An-hải, liên tiếp trong 10 đêm, từ 1 đến 10 tháng 4 năm 1964, đã có 7 linh-hồn đến với Chúa. Hiện nay nhà thờ An-hải đang xây cất và sắp hoàn thành. Xin các tôi tớ và con cái Chúa xa gần nhớ đến công việc Chúa tại Hội-thánh Đà-nẵng mà cầu-nguyện cho, để công việc Chúa ở đây càng được phát-triển thêm, để Danh Chúa được cả sáng. Chúng tôi cũng không quên tỏ lời chân-thành cảm ơn quý vị Giáo-sĩ Mục-sư Truyền-đạo đã hết lòng hiệp-tác với chúng tôi trong công việc vừa qua. Ha-lê-lu-gia!

Mục-sư Lê-đình-Tổ

Lễ đặt viên đá góc nhà thờ tại An-Hải

● **PLEIKU.** — Hội-Thánh Lê-Chí thành-lập tại Dinh-diền, với một số ít con cái Chúa nghèo thiếu. Từ khi mới sơ khai đến nay độ 5 năm. Anh em tại đây bởi tấm lòng kính Chúa yêu người dẫu nghèo khó, nhưng cũng cố xây cất nhà Ngai.

Hiện nay có một Nhà Thờ và một Tư-thất ngói. Lòng vui mừng của chúng tôi, không thể nín thinh mà viết lên đây vài dòng, để cùng quý tôi tớ con cái Chúa gần xa đồng với chúng tôi dâng lời ngợi khen Ngài. Vừa qua Hội-thánh có mở cuộc giảng bởi linh và bố đạo, do ông Mục-sư Tuyên-Úy Phạm-xuân-Hiền giảng đầy ân, kết-quả có 2 linh-hồn trở lại cùng Chúa. Cùng nhân đó có làm báp-têm cho 11 người.

Sau đây tôi xin thành thật tri-ân quý vị đã có lòng tán-trợ công việc xây cất nhà thờ và tư-thất Hội-thánh chúng tôi.

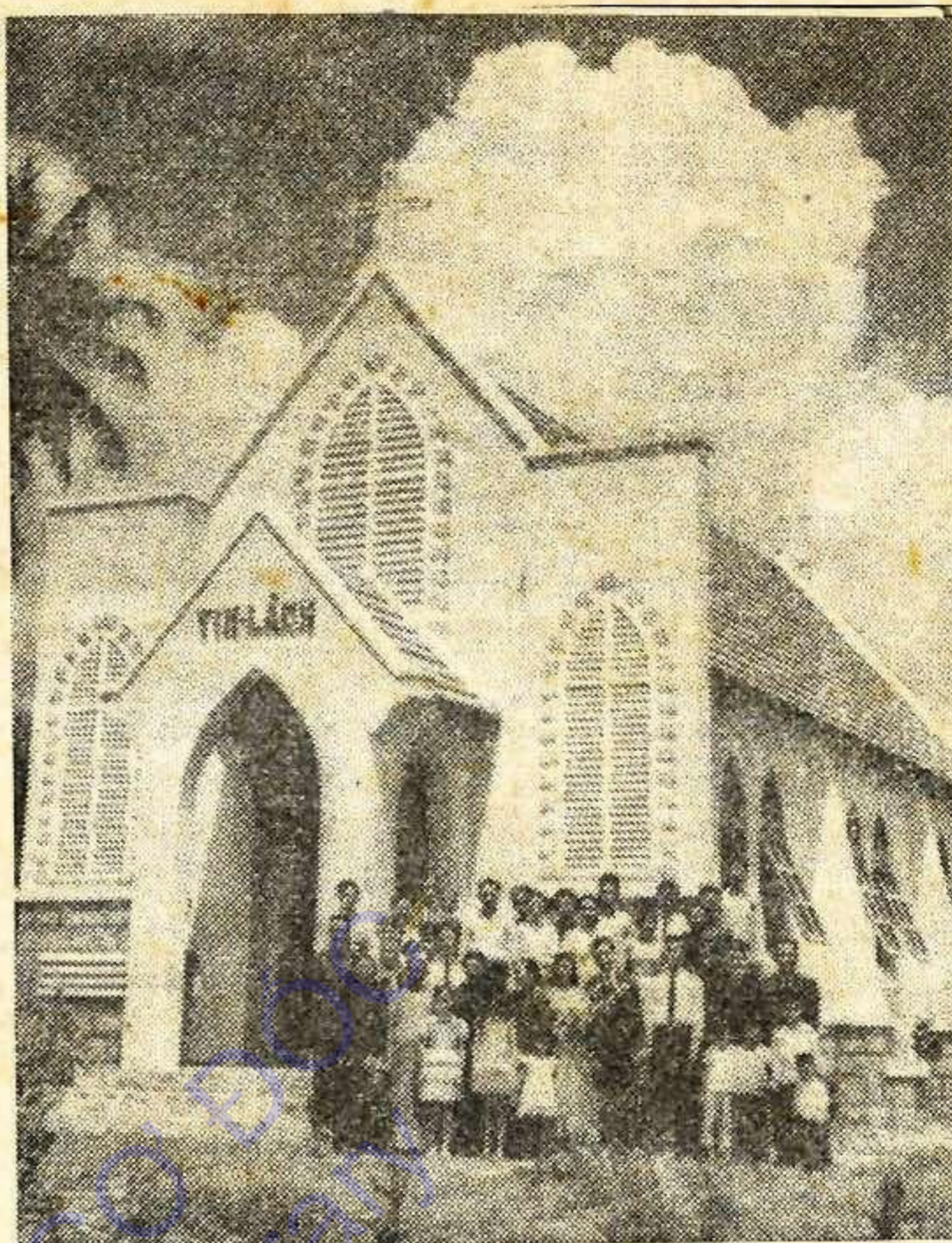
ĐÀ-NĂNG : Ô. B. Nguyễn-hữu-Sanh 200đ., ô. b. Nguyễn-Giang 50đ., cô Thiên-Hương 300đ., cô Lê - Liễu 100đ., cô Nguyễn-thị-Hậu 100đ.,

PLEIKU : Ô. B. Trung-úy Nguyễn-văn-Hai 400đ., ô. b. Trương-văn-Băng 500đ., ô. b. Lưu-văn-Nhẫu 500đ., ô. b. Nguyễn-văn-Khoa 1.000đ., ô. b. Hồ-tổng-Hàm 1.500đ., ô. b. Đào-Kỳ 1.500đ., Giáo-sĩ Fleming 500đ., Tín-dò Mỹ MAAG 2.000đ.

Cò Huệ Qui-nhơn 100đ., ô. b. m. s. Trần-trọng-Thực 300đ., H. T. Tam-Kỳ 820đ., Thanh - niên H. T. Tam-Kỳ 100đ., ô. b. m. s. Nguyễn-xuân-Ba, Hội-An, 50đ., ô. b. chấp sự An, Banmethuot 200đ., ô. b. Nguyễn-văn-Luồng Kontum 200đ.

● **BÌNH-SƠN** (Quảng-ngãi)

Nhà thờ và tư thất Hội-thánh Bình-sơn, cách Thị-xã Quảng-ngãi về phía bắc 20 cây số ngàn, đã khánh-thành vào ngày 7-4-1964, dưới quyền chủ-tọa của ông Chủ-nhiệm B.T.P. Mục-sư Nguyễn-xuân-Vọng.

Nhà thờ Hội-thánh Sông-cầu

Phía chính-quyền trong Quận và Xã địa-phương, có đồng quan khách đến dự. Phía Hội-thánh, có ông Chủ-nhiệm Ban Trị-sự địa-hạt Bắc Trung-phần, các Giáo-sĩ, các Mục-sư và Truyền-đạo, cùng các con-cái Chúa ở Quảng-Nam, Quảng-Tín, Quảng-Ngãi đến dự nhóm vui vẻ.

Tồn phí mua đất, xây cất Nhà Thờ và Tư-thất cộng tất cả là 124.000s. Hiện chúng tôi còn thiếu 12.000s.

Chúng tôi xin thành-thật tri-ân quý vị đã cầu-nguyện và ủng-hộ tài-chánh, cho nên công việc Nhà Chúa mới được kết-quả như trên.

Thay mặt Ban Trị-sự
Chi-hội Bình - Sơn

T.Đ.S. Trương-thành-Quang

● **BÀN CỜ**

Lễ khánh-thành đền thờ chi-hội chúng tôi sẽ cử-hành vào hồi 16 giờ ngày 26-7-64.

Trân trọng kính xin quý tôi-tớ và con-cái Chúa khắp nơi cùng với chúng tôi dâng lời tạ ơn Chúa và cầu-nguyện thêm cho đề Danh Chúa được vinh-hiễn. Đa-tạ.

Ban Trị-sự

ĐÔI DÒNG CẢM - TẠ

LONG - XUYÊN.— Lễ tục-hôn hai chúng tôi Nguyễn-văn-Hòa và Võ-thị-Năm được cử hành vào lúc 20 giờ tối Chúa-nhật 5-4-64 tại nhà thờ Tin-lành Long-Xuyên dưới sự chủ-tọa của ông Phó Chủ-nhiệm Mục-sư Nguyễn-văn-Xuyến, có sự hiện-diện các quý ông bà Mục-sư Truyền-đạo, quý vị Quan-khách và Hội-thánh dự cùng nhiều điện-tín và phàm vật gửi đến chúc mừng làm cho buổi lễ được vô cùng long-trọng.

Tôi xin thay mặt gia-đình chân-thành tri-ân các quý tôi-tớ, con cái Chúa và xin Quý vị cầu-nguyện nhiều cho chúng tôi được đầy ơn càng hơn trong sự hiệp-tác với Hội-thánh mà hầu việc Chúa.

Kính cần
Ông Bà Nguyễn-văn-Hòa
Tư-hóa Hội-thánh Tin-lành
Long-Xuyên

SAIGON.— Được tin gia-đình chúng tôi lâm nạn đang nằm điều-trị tại Bệnh-viện Chợ Rẫy, nhiều tôi-tớ và con cái Chúa khắp nơi xa gần cùng các thân-bằng quyến-thuộc vào Bệnh-viện thăm viếng và ủy-lạo chúng tôi rất đông, cũng có nhiều quà và tiền bạc để giúp chúng tôi hoặc gửi thư cùng điện-tín đề hỏi thăm sức khỏe và cầu-nguyện cho chúng tôi.

Trước nghĩa-cử quý-báu do tình yêu-thương trong Đấng Christ, chúng tôi rất lấy làm cảm-động và được sự yên-ủi rất nhiều.

Đề đáp lại thịnh-tình của quý Cụ, quý Ông Bà, anh chị em yêu dấu trong Chúa, chúng tôi có đôi dòng thành-thật cảm-tạ tấm lòng ưu-ái của quý-vị dành cho chúng tôi. Xin Quý Ông Bà anh chị em trong Chúa cứ nhớ đến chúng tôi mà cầu-nguyện thêm cho, để chúng tôi chóng bình-phục đặng trở về mà lo công việc Chúa.

Ông Bà Mục-sư Chung-Khâm-Lộc
và hai con
(Bệnh-viện Chợ-rẫy, 3-5-64)

DALAT.— Lễ thành-hôn của con chúng tôi là Hồ-văn-Mát và Nguyễn-thị-Huệ đã được cử hành trọng-thề tại Hội-thánh Dalat vào lúc 11 giờ 15 ngày 5 tháng 4, 1964, do Mục-sư Nguyễn-văn-Nhung hành lễ.

Chúng tôi chân-thành tri-ân ông Mục-sư, Ban Trị-sự và toàn thể các tôi tớ con cái Chúa

đã đến dự hoặc gửi thư, điện tín tặng phàm đến chúc mừng.

Xin Quý vị nhận nơi đây lòng tri-ân nồng hậu của chúng tôi và xin cầu-nguyện cho hai cháu được đầy ơn Chúa trong gia-đình mới để làm sáng danh Chúa.

Bà quả-phụ Hồ-thị-Ký
Ô. B. Nguyễn-phú-Thùy

BIÊN-HÒA.— Trước cảm-tạ Đức Chúa Trời, sau có đôi lời chân-thành cảm ơn quý vị Giáo-sĩ, Mục-sư, Truyền-đạo cùng tất cả quý Ông Bà Anh Chị Em tín hữu trong các Hội-thánh cũng như tại Biên-Hòa đã cầu-nguyện hộ, đến dự hoặc gửi thư-từ, điện-tín và tặng-vật chúc mừng trong dịp lễ thành-hôn của con gái chúng tôi là Lương thị Huỳnh-Mai với Huỳnh Lương Thiện, học-sinh đệ nhất niên Thánh-Kinh Thần-học-viện Nha-trang, cử-hành tại nhà thờ Tin-lành Biên-hòa, ngày Chúa-nhật 24-5-1964, lúc 16 giờ.

Cũng đặc-biệt cảm ơn ông Chủ-nhiệm Nam-hạt Mục-sư Phan-văn-Tranh đã chủ lễ hôn-phối và ông Mục-sư Nguyễn-thái-Dương hướng dẫn chương-trình.

Kính cảm tạ,
Mục-sư Lương-vọng-Thực

NHATRANG.— Nhân dịp trở về nước đề nhóm Hội-Đồng Tổng-liên Hội tại Nha-trang lần thứ 32, Chúa đã cho phép chúng tôi được cử hành hôn-lễ Trưởng-nữ chúng tôi là Nguyễn-thị-Điền với T. Đ. S. Lưu-Tự-An vào hồi 11 giờ sáng Chúa-nhật 24-4-1964 tại Nhà thờ Hội-Thánh Nhatrang.

Thay cho hai họ, tôi xin thành-thật tỏ lòng tri-ân ông Chủ-nhiệm Nam Trung-Hạt, Mục-sư Trần-văn-Đệ, và ông bà Mục-sư Nguyễn-văn-Thìn, ông bà Chủ-tọa Hội-thánh Trạm-Hành đã dự phần tác-thành cho đôi-lúa, ông bà Mục-sư và Ban Trị-sự Hội-Thánh Nhatrang đã vui lòng cho phép cử hành hôn-lễ tại Nhà thờ, ông Truyền-đạo Chủ-tọa Hội-thánh Vĩnh-phước đã giúp-đỡ mọi việc về giấy-tờ, và Cụ Viện-trưởng đã chủ lễ.

Chúng tôi xin chân-thành cảm-tạ sự hiện-diện của Ông Hội-trưởng, và quý vị Chủ-nhiệm,

Ban Trị-sự Tổng-Liên Hội và các quý phu-nhân, quý Mục-sư, Truyền-đạo, Giáo-sĩ, các Ban Thanh-niên, Nhi-đồng Kinh-Thượng Tỉnh Darlac, Vĩnh-Phước, Nhatrang, các sanh-viên học-sinh Thánh-Kinh Thần-học-viện Nhatrang, quý vị thân-bằng cố-hữu trong nước và ngoài. Cũng xin tri-ân các quý vị và các bạn đã gửi thơ chúc-mừng, điện-tín, tặng-phẩm trong dịp này.

Sau lễ thành-hôn, gia-đình mới này còn sẽ tập-sự tại một chi-hội ở Dinh-diền Đức-An, Tỉnh Quảng-đức một thời-gian ngắn nữa thì sẽ trở về Thần-học-Viện Nhatrang tiếp-tục việc học. Xin quý Cụ, ông bà và các bạn nhớ cầu-nguyện nhiều cho.

Cũng xin thành-thật cảm ơn Ban Trị-sự Tổng-liên-hội đã giúp đỡ tôi số tiền lộ-phí, và một số ông bà Giáo-sĩ và giáo-hữu ở Banmêthuột, Nhatrang, Saigon đã giúp nhà tôi một phần lộ-phí để về nhóm Hội-đồng kỳ này. Xin Đức Chúa Trời ban ơn dư-dật càng thêm trên quý Cơ-quan và quý bạn để được rời-rộng thêm trong sự hầu việc Chúa.

Mục-sư và Bà Nguyễn-Hậu-Nhương

ĐỐ KINH-THÁNH (tiếp theo trang 35)

9) Câu Kinh-thánh nào có lặp đi lặp lại 3 lần chữ « úp đồ » ?

10) Bao nhiêu loài người bị giết bởi 3 tai nạn nào ?

Thời hạn chót nhận bài giải đáp : 10-7-1964 tính theo nhật ấn của Nha Bru-điện Saigon.

HỘP THƯ CÂU ĐỐ

Bạn NGUYỄN-TÂN, Kỳ-phú

— Về quyền lợi của người soạn câu đố, xin xem lại Thánh-kinh Báo số 135 thì rõ.

Bạn NGUYỄN - THÀNH - ĐƯƠNG, Vĩnh-long,

— Phần thưởng của Thánh - Kinh Báo trao tặng các bạn chỉ có tính cách khích lệ nên không thể làm gì khác hơn. Mong bạn thông cảm.

Các Bạn JACQUELINE THIÊN-ÂN, Sa-giang, HỒNG-PHÚC, Giáo-đức,

— Bài giải đáp câu đố của Bạn về tháng 3-64 nhận được quá trễ, không đăng được. * * *

TIN BUỒN

○ KHIÊM-ÍCH

Bà Phan-thị-Sáng 55 tuổi, thuộc viên Hội-thánh Tin-lành Khiêm-ích (Định-tường) đã ngủ yên trong Chúa ngày 15 tháng 5 năm 1964. Tang lễ được cử-hành trọng-thể tại tư-gia vào lúc 8 giờ ngày 17-5-1964.

Xin thay Ban Trị-sự và toàn thể con cái Chúa tại Hội-thánh Khiêm-ích thành-thật phân-ưu cùng tang-quyển.

Truyền-đạo-sinh Nguyễn-văn-Ba

○ NGUYỄN-TRI-PHƯƠNG

Ông Lâm-Truyền tự Bích-Đông 73 tuổi, đã ngủ yên trong Chúa ngày 27-5. Tang-lễ cử-hành sáng ngày 30-5-64 tại nhà thờ.

Bà Trần-thị-Tòng 42 tuổi, con của Cụ bà Chấp-sự Trần-quốc-Anh đã về yên nghỉ trên nước Chúa ngày 30-5-64. Tang lễ cử-hành trưa 1-6-64, tại nhà thờ.

Thay cho toàn thể con-cái Chúa trong Hội-thánh chúng tôi xin thành thật chia buồn với hai tang-quyển. Cầu Cha thánh yên-ủi mọi bề.

Ban Trị-sự

○ MỸ-LUÔNG

Mục-sư Phạm-xuân-Lai đã nghỉ yên trong Chúa sau một cơn bạo-bệnh. Lễ an-táng đã cử-hành cách trọng-thể tại Mỹ-Luông vào lúc 13 giờ 30 ngày 11-6-64 do Mục-sư Nguyễn-văn-Xuyến, Mục-sư Phan-duy-Hình và Mục-sư Lê-văn-Phải thay mặt cho Ban Trị-sự Tổng-liên-Hội và Ban Trị-sự Nam-hạt chủ-lễ.

Có một số đồng các Mục-sư Truyền-đạo và con cái Chúa cùng thân-bằng quyển-thuộc đến dự đưa linh-cữu đến nơi phân-mộ.

Thay cho toàn thể Mục-sư Truyền-đạo và con cái Chúa thuộc Nam-hạt, tôi chân-thành phân-ưu cùng Bà Phạm-xuân-Lai, Mục-sư Tuyên-úy Phạm-xuân-Hiền, Truyền-đạo-Sinh Phạm-xuân-Thiều và cả tang quyển.

Cầu Chúa thăm viếng và an-ủi mỗi người.

Mục-sư Phan-văn-Tranh
Chủ-nhiệm Nam-Hạt

Bồn báo cầu xin Chúa an-ủi các tang-quyển

TƯ - THỰC TRUNG - HỌC TIN - LÀNH ĐỨC - TIN

Thành-lập do thiện-chí của một số tín-hữu Tin-lành, đặt dưới sự cố-vấn của các vị Mục-sư, Giáo-sĩ và do các Giáo-sư có căn-bản đạo-đức vững chắc đảm trách việc giáo-huấn, nhằm phát-triển tinh-thần kỷ-luật và xây-dựng tình thương.

Đề hướng-dẫn thanh thiếu-niên trên đường học-vấn và đạo-đức.

TƯ - THỰC TRUNG - HỌC TIN - LÀNH ĐỨC - TIN

6, đường Mạc-đình-Chi, Saigon
(giấy phép số 3516 - GD/HV-4, ngày 1-6-1964)

Sẽ khai-giảng: { **1-7-1964** các lớp Trung-Học Đệ-Nhất Cấp.
1-8-1964 các lớp Mẫu-Giáo.

Bồn báo vui mừng loan tin trên đây đến quý vị độc-giả. Các phụ-huynh hay học-sinh có thể đến văn-phòng của Trường, số 6, Mạc-đình-Chi, Saigon, xem danh-sách Giáo-sư, xin mẫu đơn và hỏi thêm chi tiết. T. K. B.

TIN - LÀNH TẠI HỘI-CHỢ QUỐC-TẾ NỮU-ƯỚC (Huê-Kỳ)

Gian hàng Billy Graham đang trong thời-kỳ kiến-trúc.

Một gian hàng hình bát-giác được thiết-lập do đoàn truyền-giáo Billy Graham gần ngay công vào Hội chợ triển-lãm Quốc-Tế tại Nữu-ƯỚC, khai-mạc ngày 22-4-1964 và mở cửa cho đến mùa thu năm 1965.

Ông Edward Durell Stone, một kiến-trúc-sư danh tiếng thế-giới đảm-nhiệm việc xây-dựng gian hàng ấy. Ông đã cố gắng làm cho nó thành một viên ngọc quý ở giữa các khối kiến-trúc vĩ-đại của thế-hệ. Phía trong gian hàng sẽ có nhiều phòng nội-đàm, phòng triển-lãm về công-tác truyền-giáo, phòng văn mỹ nghệ Tin-lành (sách, báo, đĩa hát). Ngoài ra còn có một giảng-đường, có máy điều-hòa không-khí rộng-rãi, chứa được 450 người ngồi nghe giảng và xem phim: «Con người có chiều Thứ Năm.» Bên ngoài sẽ có một tháp cao 30 thước. Tại nóc gian hàng, có một hệ-thống đèn xếp đặt như một mặt trời rọi sáng từ trên xuống, làm cho gian hàng có một vẻ độc-đáo, rất hấp dẫn.

Ông S. Hahn giải-thích cùng ông Dan. Piatt, giám-đốc gian-hàng Billy Graham, về hệ-thống thông-dịch đồng thời của gian hàng. Ông Hahn là người đã trang bị hệ-thống thông dịch tại trụ-sở Liên-hiệp-Quốc.

Người ta tính phỏng có chừng 75 triệu người sẽ vào xem cuộc triển-lãm này, mà mỗi người phải mất độ 2 tuần lễ mới viếng thăm đủ các gian hàng.

Gian hàng Billy Graham được trang bị một hệ-thống thông-dịch tự-động đồng-thời giống như tại trụ-sở Liên hiệp Quốc. Chỉ xoay một cái nút trên tay ghế ngồi là nghe được một trong 6 thứ tiếng thông dụng nhất trên thế-giới.

Nhiều con cái Chúa đã cầu-nguyện cho số người đến Hội chợ triển lãm này để vui chơi, khi trở về, bởi được nghe Tin-lành tại gian hàng Billy Graham, sẽ nhận được sự cứu rỗi của Chúa Jê-sus-Christ và sự sống đời đời.